

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE **STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN**

UITSPRAKEN WERKJAAR 2019
GELIJKWAARDIGHEID BUITENLANDSE DIPLOMA'S

Inhoud

[Zitting van 11 februari 2019](#)

rolnummer 2018/669

rolnummer 2018/682

rolnummer 2019/005

[Zitting van 18 februari 2019](#)

rolnummer 2019/028

[Zitting van 1 maart 2019](#)

rolnummer 2018/669

rolnummer 2019/042

[Zitting van 20 maart](#)

rolnummer 2019/058

rolnummer 2019/075

[Zitting van 22 maart 2019](#)

rolnummer 2018/261

[Zitting van 10 april 2019](#)

rolnummer 2019/116

[Zitting van 1 juli 2019](#)

rolnummer 2019/209

rolnummer 2019/211

[Zitting van 29 juli 2019](#)

rolnummer 2019/249

[Zitting van 14 augustus 2019](#)

rolnummer 2019/269

rolnummer 2019/285

rolnummer 2019/290

[Zitting van 14 oktober 2019](#)

rolnummer 2019/373

Zitting van 11 februari 2019

Arrest nr. 4.708 van 11 februari 2019 in de zaak 2018/669

In zake: Basma Khudhur Ahmed Kamal HASAN
 woonplaats kiezend te 9230 Wetteren
 Noordlaan 41/01

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 17 november 2018, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 29 oktober 2018 waarbij het diploma van verzoeker niet gelijkwaardig wordt verklaard met het diploma van master in de tandheelkunde, noch met het diploma van bachelor in de tandheelkunde.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 februari 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

De heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een Egyptisch studiebewijs ‘Certificate – Bachelor of dental surgery (B.D.S.)’, uitgereikt door de October 6 University te Egypte op 31 juli 2011.

Op 12 juli 2017 dient verzoekster bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in om dit studiebewijs volledig gelijkwaardig te laten verklaren.

Bij beslissing van 19 oktober 2018 wordt die gelijkwaardigheid voorlopig geweigerd. De beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Je studiebewijs uit Egypte ‘Certificate - Bachelor of dental surgery (B. D. S.)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. De leerresultaten: Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten. Om die reden werd de inhoud van het opleidingsprogramma en van de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het buitenlands studiebewijs vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma. De volgende voor de Vlaamse opleiding essentiële opleidingsonderdelen komen niet of in onvoldoende mate aan bod in de buitenlandse opleiding: de essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie ontbreken of komen onvoldoende aan bod in de buitenlandse opleiding.

Het dossier biedt onvoldoende zicht op de mate waarin de (pre)klinische vaardigheden vergelijkbaar zijn met deze in de Vlaamse bachelor- (en master)opleiding.

NARIC-Vlaanderen wenst u dan ook de mogelijkheid te geven aan te tonen dat uw (pre)klinische vaardigheden voldoende zijn om de gelijkwaardigheid te verlenen met (minstens) het Vlaamse diploma van bachelor in de tandheelkunde.

Je zal binnenkort uitgenodigd worden om deel te nemen aan het examen volledige gelijkwaardigheid. Je zal van NARIC-Vlaanderen nog een uitnodiging ontvangen met de concrete informatie en data van dit examen. Na deelname aan dit examen kan alsnog besloten worden tot de volledige gelijkwaardigheid. Het volgende examen zal plaatsvinden op 9 april 2019.

§5. De kwaliteit van de opleiding: Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit uw dossier blijkt dat u geen masterproef geschreven heeft. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier (papers, publicaties, ...) die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.

Je studiebewijs uit Egypte ‘Bachelor of dental surgery (B. D. S.)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. De leerresultaten: Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten. Om die reden werd de inhoud van het opleidingsprogramma en van de essentiële opleidingsonderdelen die -leiden tot het buitenlands studiebewijs vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma. De volgende voor de Vlaamse opleiding essentiële opleidingsonderdelen komen niet of in onvoldoende mate aan bod in de buitenlandse opleiding: de essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie ontbreken of komen onvoldoende aan bod in de buitenlandse opleiding.

Het dossier biedt onvoldoende zicht op de mate waarin de (pre)klinische vaardigheden vergelijkbaar zijn met deze in de Vlaamse bachelor- (en master)opleiding.

NARIC-Vlaanderen wenst u dan ook de mogelijkheid te geven aan te tonen dat uw (pre)klinische vaardigheden voldoende zijn om de gelijkwaardigheid te verlenen met (minstens) het Vlaamse diploma van bachelor in de tandheelkunde.

Je zal binnenkort uitgenodigd worden om deel te nemen aan het examen volledige gelijkwaardigheid. Je zal van NARIC-Vlaanderen nog een uitnodiging ontvangen met de concrete informatie en data van dit examen. Na deelname aan dit examen kan alsnog besloten worden tot de volledige gelijkwaardigheid. Het volgende examen zal plaatsvinden op 9 april 2019.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift. Zij stelt dat het inleidend verzoekschrift is opgesteld in het Engels, terwijl in de procedure voor de Raad enkel Nederlandstalige procedurestukken in aanmerking kunnen worden genomen.

Verwerende partij besluit dat het verzoekschrift, in afwachting van een vertaling, uit de procedure moet worden geweerd. Zij vraagt de Raad ondergeschikt om een nieuwe termijn te bepalen binnen dewelke, na een eventuele ontvangst van een vertaling van het verzoekschrift, ten gronde standpunt kan worden ingenomen.

Beoordeling

De Raad is een administratief rechtscollege dat is opgericht door en binnen de Vlaamse Gemeenschap (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, 1960/1, 17 e.v.).

Wat betreft de taalregeling met betrekking tot de rechtscolleges van de gewesten of gemeenschappen, heeft de Raad van State in het arrest nr. 220.989 van 12 oktober 2012 geoordeeld dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen uitspraak doet over jurisdictionele beroepen en zijn contentieux onder het grondwettelijk begrip ‘gerechtszaken’ valt, maar dat de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken op de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet van toepassing is, daar de wet enkel het gebruik van de talen in gerechtszaken voor de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde regelt.

In hetzelfde arrest heeft de Raad van State geoordeeld dat de wet van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken of het decreet van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de bij het koninklijk besluit van 16 (lees: 18) juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het gebruik van de talen in de betrekkingen tussen de bestuursdiensten van het Nederlands taalgebied en de particulieren, evenmin op de Raad voor Vergunningsbetwistingen van toepassing zijn, omdat die teksten het taalgebruik in bestuurszaken regelen en niet het taalgebruik in gerechtszaken voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen die uitspraak doet over jurisdictionele beroepen.

Deze overwegingen lijken *mutatis mutandis* op de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van toepassing te kunnen zijn.

Bij deze rechtspraak kan de bedenking worden geplaatst of zij verzoenbaar is met artikel 129, §1 van de Grondwet. Krachtens deze bepaling is de Vlaamse decreetgever in gemeenschapsbevoegdheden immers slechts bevoegd om het gebruik van de talen te regelen voor (i) de bestuurszaken, (ii) het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen en (iii) de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akte en bescheiden van de ondernemingen.

Indien de Raad, zoals de Raad van State heeft geoordeeld ten aanzien van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, niet onder de taalregeling in bestuurszaken valt, lijkt artikel 129, §1 van de Grondwet uit te sluiten dat de decreetgever de taalregeling in de procedure voor zijn administratieve rechtscolleges zou vermogen te regelen.

Deze vraag behoeft evenwel vooralsnog geen antwoord, nu de overwegingen van voormeld arrest van de Raad van State alleszins niet wegnemen dat de Raad als administratief rechtscollege van en binnen de Vlaamse Gemeenschap, binnen de diensten van de ‘Vlaamse Executieve’ valt, die krachtens de artikelen 35 en 36, §1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het Nederlands als bestuurstaal gebruiken.

De taalregeling wordt geacht van openbare orde te zijn. De Raad ziet geen reden om daar anders over te oordelen wanneer de rechtsgrond voor de taalregeling is gelegen in de voormelde wet van 9 augustus 1980.

Artikel 21 van het huishoudelijk reglement van de Raad (BS 15 juli 2015) bevestigt dat de taal van de procedure het Nederlands is. Dit taalvoorschrift heeft niet enkel betrekking op het arrest van de Raad, maar strekt zich ook uit tot de procedurestukken die uitgaan van de partijen, waaronder het verzoekschrift, de antwoordnota van de verwerende partij en de wederantwoordnota van de verzoekende partij.

Artikel 30 van de Grondwet lijkt aan partijen geen rechtsgrond te bieden om zich in de procedure voor de Raad op grond van de taalvrijheid alsnog van een andere taal dan het Nederlands te bedienen, nu dit artikel enkel de vrijheid van de gesproken taal waarborgt en er

alleszins een regeling door de wetgever wordt toegelaten voor handelingen van het openbaar gezag – waar de gewone wet van 9 augustus 1980 *prima facie* aan voldoet.

De Raad stelt vast dat de gedinginleidende akte – het verzoekschrift van verzoekende partij – geheel in het Engels is opgesteld.

Zulks is in strijd met de hiervoor aangehaalde bepalingen van de wet van 9 augustus 1980 en het huishoudelijk reglement van de Raad, zodat er grond is om te besluiten tot de nietigheid van deze procedurestukken en bijgevolg tot de onontvankelijkheid van het beroep.

De Raad is er zich evenwel van bewust dat in het verleden – doorgaans met instemming van de verwerende partij – een coulante houding werd aangenomen ten aanzien van niet-Nederlandstalige verzoekschriften of wederantwoordnota's. Wil de Raad de door de decreetgever beoogde korte doorlooptijd van de beroepen blijven honoreren, dan kan de huidige werklast van de Raad een dergelijke soepele houding niet langer verantwoorden. De verwerking van anderstalige procedurestukken veroorzaakt immers een aanzienlijke bijkomende belasting bij de beoordeling van het beroep. Bovendien kan de Raad niet voorbijgaan aan de hiervoor in herinnering gebrachte rechtsregels.

De Raad meent evenwel dat het rechtszekerheidsbeginsel in de weg staat dat de opmerkingen inzake de nietigheid die zich ambtshalve aandienen, thans *ipso facto* zouden leiden tot de onontvankelijkheid van het door verzoeker ingediende beroep.

Om die reden is de Raad in voorgaande arresten van oordeel geweest dat aan de verzoekende partij een redelijke termijn moet worden gelaten om een Nederlandse vertaling voor te leggen van zijn verzoekschrift. Die vertaling moet beperkt zijn tot de vertaling van het bij de Raad neergelegde verzoekschrift, zonder toevoeging van nieuwe feiten of middelen. Verwerende partij verzet zich daar niet tegen.

Verzoekster heeft, samen met haar wederantwoordnota, een Nederlandse vertaling van haar verzoekschrift neergelegd. De procedure kan op dat punt als geregulariseerd worden beschouwd.

Aangezien verwerende partij vooralsnog geen standpunt ten gronde heeft ingenomen, is er aanleiding om aan verwerende partij en aan verzoekende partij een termijn voor het indienen van respectievelijk een antwoordnota en een wederantwoordnota te verlenen.

BESLISSING

1. Verwerende partij legt uiterlijk 18 februari 2019 een antwoordnota en het administratief dossier neer. Verzoekende partij legt uiterlijk 25 februari 2019 een wederantwoordnota neer.

2. De zaak wordt opnieuw opgeroepen op de zitting van 1 maart 2019 om 9u30.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 februari 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 4.720 van 13 februari 2019 in de zaak 2018/682

In zake: Tristan Sarel THOMAS
 woonplaats kiezend te 1000 Brussel
 Hooikaai 29

 tegen:

 VLAAMSE GEMEENSCHAP
 vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
 met zetel te 1210 Brussel
 Koning Albert II-laan 15
 alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 27 november 2018, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 8 november 2018 waarbij het diploma van verzoeker niet gelijkwaardig wordt verklaard met de graad van master.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 februari 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en de heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Ontvankelijkheid - voorwerp

De vertegenwoordiger van verwerende partij verklaart ter zitting dat de bestreden beslissing is ingetrokken.

Het beroep is daardoor zonder voorwerp geworden, en bijgevolg onontvankelijk.

BESLISSING

Het beroep is zonder voorwerp.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 februari 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 4.707 van 11 februari 2019 in de zaak 2019/005

In zake: Mohammed Abdulrawf Atiya ZAQOUT
Bijgestaan en vertegenwoordigd door
Advocaat Martine De Raedemaeker
Kantoorhoudend te 2800 Mechelen
Augustijnenstraat 10

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 4 januari 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 5 december 2018 waarbij het diploma van verzoeker gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘bachelor in de ontwerp- en productietechnologie’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 februari 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en de heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een Egyptisch studiebewijs ‘Voorlopig diploma – Bachelor Ingenieurswetenschappen in de industriële ingenieurswetenschappen’, uitgereikt door de October 6 University te Egypte op 30 juli 2006.

Op 19 mei 2017 dient verzoeker bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in om dit studiebewijs gelijkwaardig te laten verklaren met ‘bachelor degree in Industrial Engineering’.

Bij beslissing van 5 december 2018 wordt verzoekers studiebewijs gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad ‘Bachelor in de ontwerp- en productietechnologie’. De beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Je studiebewijs uit Egypte ‘Voorlopig diploma Bachelor ingenieurswetenschappen in de industriële ingenieurswetenschappen’ wordt gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de ontwerp- en productietechnologie’.

Als bijlage vind je het ministerieel besluit dat geldt als officieel document ter bevestiging van jouw gelijkwaardigheid met bovenvermeld studiebewijs. Dit besluit is enkel rechtsgeldig op vertoon van het studiebewijs vermeld in het besluit.

Om sommige beroepen uit te oefenen heb je nog een bijkomende erkenning nodig. Je kan die beroepen terugvinden op onze website: <http://naricvlaanderen.be/nl/lijs-met-professionele-erkenningen>

Je studiebewijs uit Egypte ‘Voorlopig diploma Bachelor ingenieurswetenschappen in de industriële ingenieurswetenschappen’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de industriële wetenschappen: elektromechanica’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. De leerresultaten: Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten. Om die reden werd de inhoud van het opleidingsprogramma en van de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het buitenlands studiebewijs vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma. De volgende voor de Vlaamse opleiding essentiële opleidingsonderdelen komen niet of in onvoldoende mate aan bod in de buitenlandse opleiding: uit het dossier en uit het verkennend gesprek met u op 11 oktober 2018 blijkt dat binnen de leerlijn

Ontwerpen opleidingsonderdelen ontbreken over trillingen en eindige elementen. Bij *Automatisering* ontbreken vakken als *Systeemtheorie* en *Regeltechnieken* toepassingen daarop. Bovendien ontbreekt de leerlijn *Elektrotechniek* volledig.

§5. Kwaliteit: Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit uw dossier blijkt dat uw thesis niet het niveau heeft van wat in de Vlaamse opleiding van een masterproef verwacht wordt. Uit het curriculum en uit het verkennend gesprek bleek dat er geen onderzoekscompetenties aanwezig waren in de gevolgde opleiding. Dat blijkt ook uit de eindverhandeling. Tijdens het gesprek werd duidelijk dat de volgende elementen ontbreken: het opstellen van een onderzoeksvraag, de nodige literatuurstudie, het opstellen van een onderzoeksmethodiek, diepgang in de materie, een creatieve inbreng en een rapporteren met inbegrip van citeren en refereren. Uit het verkennend gesprek werd ook duidelijk dat de materie vooral beschrijvend behandeld werd. De nodige diepgang ontbrak.

Je studiebewijs uit Egypte ‘Voorlopig diploma Bachelor ingenieurswetenschappen in de industriële ingenieurswetenschappen’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met het niveau van ‘Master’.

Deze negatieve beslissing is krachtens het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs, gebaseerd op een onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid op basis van de niveaudecriptoren, vermeld in artikel 58 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en de descriptoren 5.6.7.8 vermeld in het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009.

Het niveaudecriptorelement vaardigheden voor de kwalificatie master (VKS7) uit art. 6 van het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009 is onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. In verband met het descriptorelement vaardigheden moet meer specifiek worden verwezen naar vaardigheden in verband met zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek. Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit uw dossier blijkt dat uw thesis niet het niveau heeft van wat in de Vlaamse opleiding van een masterproef verwacht wordt. Uit het curriculum en uit het verkennend gesprek bleek dat er geen onderzoekscompetenties aanwezig waren in de gevolgde opleiding. Dat blijkt ook uit de eindverhandeling. Tijdens het gesprek werd duidelijk dat de volgende elementen ontbreken: het opstellen van een onderzoeksvraag, de nodige literatuurstudie, het opstellen van een onderzoeksmethodiek, diepgang in de materie, een creatieve inbreng en een rapporteren met inbegrip van citeren en refereren. Uit het verkennend gesprek werd ook duidelijk dat de materie vooral beschrijvend behandeld werd. De nodige diepgang ontbrak.

Je studiebewijs uit Egypte ‘Voorlopig diploma Bachelor ingenieurswetenschappen in de industriële ingenieurswetenschappen’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of science in de industriële wetenschappen: elektromechanica’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. De leerresultaten: Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten. om die reden werd de inhoud van het opleidingsprogramma en van de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het buitenlands studiebewijs vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma. De volgende voor de Vlaamse opleiding essentiële opleidingsonderdelen komen niet of in onvoldoende mate aan bod in de buitenlandse opleiding: in de gevolgde opleiding ontbreekt vooral de basiswetenschap elektriciteit en de leerlijnen elektrotechniek Toegepaste thermodynamica en automatisering zijn te beperkt aanwezig in het curriculum. Bij het ontwerpen Wat wordt de sterkte/eerslechts heel summier behandeld.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

Zij stelt dat het verzoekschrift, in strijd met wat is bepaald in artikel II.295 van de Codex Hoger Onderwijs (bedoeld wordt: artikel II.294, §2 van deze Codex), niet ten minste een feitelijke omschrijving van de ingeroepen bezwaren bevat.

Verzoeker heeft geen wederantwoordnota ingediend en voert inzake deze exceptie derhalve geen verweer.

Beoordeling

Het verzoekschrift van verzoeker luidt als volgt:

“(…)

Mijn cliënt heeft een erkenningsaanvraag ingediend om zijn voorlopig diploma uitgereikt op 30 juli 2006 door de October 6 University van Egypte erkend te weten.

Het diploma uitgereikt door de October 6 University in Egypte is getiteld ‘Bachelor ingenieurswetenschappen in de industriële ingenieurswetenschappen’.

Op 5.12.2018 werd door de gemachtigde ambtenaar namens de viceminister-president van de Vlaamse Regering en de Vlaamse minister van Onderwijs de beslissing genomen om het voorlopig diploma uitgereikt door de October 6 University in Egypte getiteld ‘Bachelor ingenieurswetenschappen in de industriële ingenieurswetenschappen’ te erkennen als gelijkwaardig met de Vlaamse graad van ‘bachelor in de ontwerp- en productietechnologie (studiegebied: Industriële wetenschappen en technologie).

Mijn cliënt verzoekt met huidig schrijven om zijn diploma uitgereikt door de October 6 University in Egypte getiteld ‘Bachelor ingenieurswetenschappen in de industriële ingenieurswetenschappen’ te erkennen als ‘bachelor in de industriële wetenschappen’.”

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt inzake het bij de Raad ingediende verzoekschrift het volgende:

§2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.

Deze bepaling is oorspronkelijk ingevoerd als artikel II.24, §2 van het decreet betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Wat de in het verzoekschrift op te nemen uiteenzetting betreft, heeft de decreetgever het volgende overwogen (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 25*):

“Er wordt niet vereist dat het verzoekschrift juridisch omliggende middelen omvat.

Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel.

Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden

gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”

De decreetgever heeft derhalve het voorschrift van artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs als een ontvankelijkheidsvoorwaarde aangemerkt.

De Raad kan uit het feit dát verzoeker zich tot de Raad wendt, afleiden dat hij het met de bestreden beslissing niet eens is. Uit het verzoekschrift kan tevens worden opgemaakt dat verzoeker beoogt dat zijn buitenlands studiebewijs gelijkwaardig zou worden verklaard met een ander bachelordiploma dan hetgeen in de bestreden beslissing is vermeld, met name ‘bachelor in de industriële wetenschappen’ in plaats van ‘bachelor in de ontwerp- en productietechnologie’.

Wat verzoeker concreet aan de bestreden beslissing verwijt *c.q.* met welke onwettigheid zij volgens verzoeker zou zijn behept, blijft na lezing van het verzoekschrift evenwel een raadsel.

De Raad leest in het verzoekschrift geen middelen, noch een feitelijke uiteenzetting waaruit een middel kan worden afgeleid.

Het verzoekschrift voldoet derhalve niet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde die volgt uit artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 februari 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,

voorzitter van de Raad

Jean Goossens

bestuursrechter – bijzitter

Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 18 februari 2019

Arrest nr. 4.723 van 18 februari 2019 in de zaak 2019/028

In zake: Debora NIJS-DEMEULEMEESTER
 woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
 Van Craesbeeckstraat 3 bus 302

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 28 januari 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 21 december 2018 waarbij het buitenlandse studiebewijs van verzoekster gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘bachelor’ en niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘master’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 februari 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een buitenlands studiebewijs, met name dat van “Licenciada en Derecho” van de Universidad de Murcia (Spanje), uitgereikt op 11 juli 2013.

Op 28 september 2018 dient verzoekster bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in om dat studiebewijs gelijkwaardig te laten verklaren met de Vlaamse graad van ‘Master in de Rechten’.

Ter zake bevraagd, deelt verzoekster met een e-mail van 11 december 2018 aan NARIC-Vlaanderen het volgende mee:

“In uw brief vraagt u mij om het bezorgen van een scriptie van mijn diploma ‘Licenciada en derecho’.

Ik moet u echter medelen dat ik nooit een scriptie of eindwerk heb moeten leveren in het kader van voormelde opleiding. Dit werd niet gevraagd als onderdeel van mijn studieprogramma. Ik kan bijgevolg het gevraagde document niet leveren.”

Op 28 december 2018 beslist NARIC-Vlaanderen om verzoeksters studiebewijs gelijkwaardig te verklaren met het niveau van ‘bachelor’. De motivering daarbij luidt:

“Je studiebewijs uit Spanje ‘Titulo de licenciada en derecho’ wordt gelijkwaardig verklaard met het niveau van ‘Bachelor’.

(...)

Je studiebewijs uit Spanje ‘Titulo de licenciada en derecho’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met het niveau van ‘Master’.

Deze negatieve beslissing is krachtens het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs gebaseerd op een onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid op basis van de niveaudeSCRIPTORen, vermeld in artikel 58 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en de descriptoren vermeld in het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009.

Het niveaudeSCRIPTORelement vaardigheden voor de kwalificatie master (VKS7) uit art. 6 van het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009 is onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. In verband met het descriptorelement vaardigheden moet meer specifiek worden verwezen naar vaardigheden in verband met zelfstandig gestandaardiseerd onderzoek.

Krachtens art. II.58 §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013 wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit je dossier blijkt dat je geen masterproef geschreven hebt. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

De verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet daartoe evenmin aanleiding.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Ten gronde

Standpunt van partijen

In haar verzoekschrift voert verzoekster het volgende aan:

“In het [] studieprogramma van de faculteit van rechten van de Universidad de Murcia, is een ‘eindwerk’ niet verplicht, wat niet automatisch betekent dat de leerling de vaardigheden in verband met zelfstandig en gestandaardiseerd onderzoek niet heeft verworven.

Zoals u zal zien in mijn studieprogramma die ik [leverde] als bewijs, heb ik het studievak 'practicum' gevolgd, dat bestond uit het volgen van een stage bij een advocatenkantoor, juridische dienst van een bedrijf, waar men de theoretische kennis in praktijk moest zetten (en waar bijgevolg ook een zelfstandig en [gestandaardiseerd] onderzoek uitvoerde). Dit document kan indien gewenst, bezorgd worden.

Mijn studieprogramma ‘Licenciada en derecho’ van Universidad de Murcia (Spanje), wordt gevolgd in 5 jaar, en telt 300 studiepunten ECTS-credits (net zoals de master in de rechten van de Belgische Universiteiten), en waarvan ik 303 studiepunten ECTS-credits behaalde. De graad ‘Bachelor in de rechten’ bestaat niet in Spanje, enkel het programma ‘[Licentiaat] in de rechten’ (master in de rechten hier in België).”

In haar antwoordnota stipt verwerende partij aan dat zij zich niet uitspreekt over (de kwaliteit van) het Spaanse diploma op zich, maar dat zij enkel kan nagaan of het in het buitenland behaalde diploma gelijkwaardig is met een overeenstemmend Vlaams studiebewijs. In dat opzicht betwist verwerende partij niet dat het diploma in Spanje beschouwd kan worden als een masterdiploma (EQF7).

De gelijkwaardigheid die verwerende partij moet onderzoeken, wordt evenwel getoetst op grond van wat in de Vlaamse opleiding vereist is. Ter zake wijst verwerende partij erop dat in Vlaanderen elke masteropleiding krachtens artikel II.58, § 6 van de Codex Hoger Onderwijs wordt afgesloten met een masterproef, waarbij is vastgesteld dat verzoekster in haar Spaanse opleiding geen masterproef heeft geschreven. Zulks blijkt, nog steeds volgens verwerende partij, uit het aanvraagformulier en werd vervolgens ook door verzoekster per e-mail bevestigd.

Die vaststelling staat voor verwerende partij een gelijkwaardigheid met het niveau van een Vlaamse masteropleiding in de weg. Het gegeven dat een eindwerk niet verplicht was in de door verzoekster gevolgde Spaanse opleiding wordt door verwerende partij niet betwist, maar dit neemt niet weg dat bij een onderzoek naar de gelijkwaardigheid met een Vlaams diploma moet worden gekeken naar wat in die Vlaamse opleiding verplicht is.

Waar verzoekster stelt dat zij een studievak ‘Practicum’ heeft gevolgd en dat ze daarin stage heeft gelopen bij een advocatenkantoor en (?) de juridische dienst van een bedrijf, “waar men de theoretische kennis in praktijk moest zetten (en waar bijgevolg ook een zelfstandig gestandaardiseerd onderzoek uitvoerde)”, repliceert verwerende partij dat verzoekster weliswaar stelt dat dit document “indien gewent” kan worden bezorgd, maar dat het onduidelijk is om welk document het gaat en dat het alleszins niet bij de aanvraag werd voorgelegd, noch bij het huidige beroep wordt betrokken. Verwerende partij wijst erop dat samen met de bestreden beslissing de modaliteiten werden meegedeeld om aanvraag tot herziening in te dienen, en dat verzoekster daarvan geen gebruik heeft gemaakt.

In de huidige omstandigheden acht verwerende partij het onmogelijk om te beoordelen of de stage kan compenseren voor het ontbreken van de masterproef, nu er geen documenten voorliggen die deze beoordeling mogelijk maken.

Verwerende partij geeft, als vooruitblik op een dergelijke beoordeling, nog mee dat ‘in theorie’ een stage(-verslag) kan compenseren voor het ontbreken van een masterproef, maar dat dit ‘in praktijk’ toch moeilijker ligt, omdat een ‘masterproef’ in de Codex Hoger Onderwijs wordt gedefinieerd als *“een werkstuk waarmee een masteropleiding wordt voltooid. Daardoor geeft een student blijk van een analytisch en synthetisch vermogen of van een zelfstandig probleemoplossend vermogen op academisch niveau of van het vermogen tot kunstzinnige schepping. Het werkstuk weerspiegelt de algemeen kritisch-reflecterende ingesteldheid of de*

onderzoeksingesteldheid van de student.” Deze elementen zullen dan ook in het stageverslag moeten zijn opgenomen en op zijn minst zal er een onderzoeksvraag, toelichting bij de methodologie en conclusie moeten zijn weergegeven. Ervaring leert, zo stelt verwerende partij nog, dat dit in geval van een stage onvoldoende is in vergelijking met wat in Vlaanderen van een masterproef wordt verwacht.

Verwerende partij besluit derhalve dat de bestreden beslissing op basis van wat thans voorligt, afdoende gemotiveerd is.

In haar wederantwoordnota herhaalt verzoekster dat binnen de Spaanse opleiding geen ‘eindwerk’ is opgenomen en zij herneemt de uiteenzetting omtrent de omvang van de gevolgde studies. In dit laatste ziet verzoekster het bewijs dat zij de competenties inzake ‘zelfstandig en gestandaardiseerd werken’ middels andere opleidingsonderdelen heeft behaald, met name in het vak ‘Practicum’.

Verzoekster voegt bij haar wederantwoordnota een stageverslag van het Practicum een overzicht van de inhoud van dat opleidingsonderdeel, beide in het Spaans. Zij stelt dat het werkstuk “de algemeen kritisch-reflecterende ingesteldheid of de onderzoeksingesteldheid van de student [weerspiegelt]” en voegt eraan toe dat de niet-erkenning van haar Spaans diploma haar kansen op de arbeidsmarkt beperkt.

Beoordeling

Een ‘masterproef’ wordt in artikel I.3, 49° van de Codex Hoger Onderwijs als volgt gedefinieerd:

“41° masterproef: werkstuk waarmee een masteropleiding wordt voltooid. Daardoor geeft een student blijk van een analytisch en synthetisch vermogen of van een zelfstandig probleemoplossend vermogen op academisch niveau of van het vermogen tot kunstzinnige schepping. Het werkstuk weerspiegelt de algemeen kritisch-reflecterende ingesteldheid of de onderzoeksingesteldheid van de student;”

Artikel II.58, §§5 en 6 van diezelfde Codex stelt met betrekking tot de Vlaamse masteropleiding:

§5. De masteropleidingen hebben tot doel de studenten te brengen tot een gevorderd niveau van kennis en competenties eigen aan het wetenschappelijk of artistiek functioneren in het algemeen en aan een specifiek domein van de wetenschappen of de kunsten in het bijzonder, dat noodzakelijk is voor de autonome beoefening van de wetenschappen of de kunsten of voor de aanwending van wetenschappelijke of artistieke kennis in de zelfstandige uitoefening van een beroep of groep van beroepen.

§6. Een masteropleiding wordt afgesloten met een masterproef, waarvan de studieomvang uitgedrukt in studiepunten gelijk is aan ten minste 1/5 van het totaal aantal studiepunten van het opleidingsprogramma, met een minimum van 15 studiepunten en een maximum van 30 studiepunten

Deze bepaling is initieel ingevoerd als artikel 12, §5 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. De steller van het ontwerp heeft met betrekking tot de masterproef uiteengezet dat zij een specifiek aspect van de masteropleiding uitmaakt (*Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 1571/1, 13) en vervolgens overwogen (*Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 1571/1, 41):

“Een mastersopleiding omvat steeds een masterproef. De studieomvang van de masterproef bedraagt ten minste één vijfde van de studieomvang van het opleidingsprogramma met een minimum van 15 en een maximum van 30 studiepunten. Uit de definiëring blijkt duidelijk dat een mastersopleiding een hoog niveau van kennis en competentie ambieert wat ook duidelijk moet blijken uit het niveau van de afgelegde masterproef. Deze verplichte proef is bedoeld om het hoge niveau van de mastersopleiding te accentueren en een stapeling van gelijkaardige mastersopleidingen tegen te gaan.

Dit onderscheid in finaliteit tussen de verschillende opleidingen is ook gelieerd aan het opleidingsaanbod van de hogescholen en universiteiten (artikel 14 t/m 19) en geeft aanleiding tot de invoering van verschillende accreditatiekaders (artikel 58).”

De centrale plaats die de masterproef inneemt binnen de Vlaamse masteropleidingen, vertaalt zich ook in het gelijkwaardigheidsonderzoek dat voor buitenlandse studiebewijzen moet worden gevoerd, en waarin moet worden teruggekoppeld naar de niveaudescriptoren zoals die in artikel 58 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en in artikel 6 van het decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur zijn opgenomen.

Op basis van de gegevens die verzoekster aan verwerende partij heeft voorgelegd, vermocht deze laatste dan ook te besluiten dat het gemis aan een masterproef – in het licht van het ontbreken van enige nadere informatie omtrent opleidingsonderdelen die de competenties die

de masterproef moet toetsen zouden kunnen compenseren – de gelijkwaardigheid van het Spaanse studiebewijs met de Vlaamse graad van ‘master’ in de weg stond.

Met betrekking tot die nadere informatie, wijst de Raad verzoekster op de bepalingen van artikel II.295 van de Codex Hoger Onderwijs, waaruit volgt dat een verzoekende partij aan haar verzoekschrift bij de Raad de overtuigingsstukken kan toevoegen die zij nodig acht (§1) en dat die verzoekende partij naderhand slechts bijkomende overtuigingsstukken aan het dossier kan laten toevoegen, voor zover deze bij de opmaak van het verzoekschrift nog niet aan de verzoekende partij bekend waren (§2).

De Raad stelt vast dat de twee voormelde stukken die verzoekster samen met haar wederantwoordnota voor het eerst neerlegt, niet aan dit voorschrift beantwoorden. Om deze reden alleen al, dienen deze stukken buiten beoordeling te worden gelaten.

Maar er is meer. Artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs luidt dat een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

Ofschoon dit voorschrift zich niet uitdrukkelijk uitspreekt over het aanwenden van nieuwe overtuigingsstukken, is de Raad van oordeel dat eenzelfde redenering zich opdringt. Overeenkomstig artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs immers, is de Raad niet bevoegd om een eigen appreciatie over de waarde van de verzoekende partij uit te spreken. De bevoegdheid van de Raad is derhalve, zoals artikel II.291, eerste lid van diezelfde Codex ook uitdrukkelijk stelt, beperkt tot een wettigheidstoezicht en een marginale toetsing inzake de naleving van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Dit heeft tot gevolg dat de Raad onmogelijk kan oordelen of de verwerende partij de materiële motiveringsplicht heeft nageleefd en bij de beoordeling van alle elementen in het dossier binnen de grenzen van de redelijkheid en de evenredigheid is gebleven, wanneer de Raad die beoordeling zou moeten maken op grond van stukken die aan de verwerende partij nooit werden voorgelegd en waarop zij derhalve bij het tot stand komen van de bestreden beslissing geen acht heeft kunnen slaan.

Deze regel lijdt enkel uitzondering in het evidente geval van stukken waarvan de verzoekende partij op het ogenblik van het instellen van het intern beroep geen kennis had, waarvan zij aantoont dat zij ze niet eerder kon verkrijgen, of waarvan de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij binnen de grenzen van de redelijkheid mocht aannemen dat zij niet moesten worden neergelegd omdat zij slaan op feiten waarvan niet kon worden vermoed dat zij zouden worden betwist. Aan die voorwaarde is *in casu* niet voldaan.

Verzoekster kan de twee voormelde stukken derhalve niet aanwenden om de onregelmatigheid van de bestreden beslissing aan te tonen. Wel kan zij deze mogelijks – zoals door verwerende partij ook reeds is aangestipt – dienstig voorleggen in een verzoek tot herziening. Dit is evenwel een procedure die binnen de diensten van verwerende partij verloopt.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 18 februari 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november

2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 1 maart 2019

Arrest nr. 4.781 van 1 maart 2019 in de zaak 2018/669

In zake: Basma Khudhur Ahmed Kamal HASAN
woonplaats kiezend te 9230 Wetteren
Noordlaan 41/01

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 16 november 2018, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 29 oktober 2018 waarbij het diploma van verzoekster niet gelijkwaardig wordt verklaard met het diploma van master in de tandheelkunde, noch met het diploma van bachelor in de tandheelkunde.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 maart 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

De heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een Egyptisch studiebewijs ‘Certificate – Bachelor of dental surgery (B.D.S.)’, uitgereikt door de October 6 University te Egypte op 31 juli 2011.

Op 12 juli 2017 dient verzoekster bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in om dit studiebewijs volledig gelijkwaardig te laten verklaren.

Bij beslissing van 19 oktober 2018 wordt die gelijkwaardigheid voorlopig geweigerd. De beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Je studiebewijs uit Egypte ‘Certificate - Bachelor of dental surgery (B. D. S.)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. De leerresultaten: Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten. Om die reden werd de inhoud van het opleidingsprogramma en van de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het buitenlands studiebewijs vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma. De volgende voor de Vlaamse opleiding essentiële opleidingsonderdelen komen niet of in onvoldoende mate aan bod in de buitenlandse opleiding: de essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie ontbreken of komen onvoldoende aan bod in de buitenlandse opleiding.

Het dossier biedt onvoldoende zicht op de mate waarin de (pre)klinische vaardigheden vergelijkbaar zijn met deze in de Vlaamse bachelor- (en master)opleiding.

NARIC-Vlaanderen wenst u dan ook de mogelijkheid te geven aan te tonen dat uw (pre)klinische vaardigheden voldoende zijn om de gelijkwaardigheid te verlenen met (minstens) het Vlaamse diploma van bachelor in de tandheelkunde.

Je zal binnenkort uitgenodigd worden om deel te nemen aan het examen volledige gelijkwaardigheid. Je zal van NARIC-Vlaanderen nog een uitnodiging ontvangen met de concrete informatie en data van dit examen. Na deelname aan dit examen kan alsnog besloten worden tot de volledige gelijkwaardigheid. Het volgende examen zal plaatsvinden op 9 april 2019.

§5. De kwaliteit van de opleiding: Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit uw dossier blijkt dat u geen masterproef geschreven heeft. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier (papers, publicaties, ...) die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.

Je studiebewijs uit Egypte ‘Bachelor of dental surgery (B. D. S.)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. De leerresultaten: Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten. Om die reden werd de inhoud van het opleidingsprogramma en van de essentiële opleidingsonderdelen die -leiden tot het buitenlands studiebewijs vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma. De volgende voor de Vlaamse opleiding essentiële opleidingsonderdelen komen niet of in onvoldoende mate aan bod in de buitenlandse opleiding: de essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie ontbreken of komen onvoldoende aan bod in de buitenlandse opleiding.

Het dossier biedt onvoldoende zicht op de mate waarin de (pre)klinische vaardigheden vergelijkbaar zijn met deze in de Vlaamse bachelor- (en master)opleiding.

NARIC-Vlaanderen wenst u dan ook de mogelijkheid te geven aan te tonen dat uw (pre)klinische vaardigheden voldoende zijn om de gelijkwaardigheid te verlenen met (minstens) het Vlaamse diploma van bachelor in de tandheelkunde.

Je zal binnenkort uitgenodigd worden om deel te nemen aan het examen volledige gelijkwaardigheid. Je zal van NARIC-Vlaanderen nog een uitnodiging ontvangen met de concrete informatie en data van dit examen. Na deelname aan dit examen kan alsnog besloten worden tot de volledige gelijkwaardigheid. Het volgende examen zal plaatsvinden op 9 april 2019.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Bij arrest nr. 4.708 van 11 februari 2019 heeft de Raad vastgesteld dat verzoekster, na oorspronkelijk een Engelstalig verzoekschrift te hebben ingediend, samen met haar wederantwoordnota een Nederlandstalige vertaling van dat verzoekschrift heeft neergelegd.

Partijen hebben vervolgens hun nota's en stukken gewisseld overeenkomstig de in voormeld arrest bepaalde termijnen.

Verwerende partij heeft in de huidige stand van de procedure geen opmerkingen inzake de ontvankelijkheid.

De Raad ziet ambtshalve evenmin bezwaren.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Ten gronde

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoekster zich op het gelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster voert aan dat zij vrienden heeft die in Egypte hetzelfde studieprogramma hebben gevolgd, zij het dan zonder het stagejaar na het afstuderen, en dat hun studiebewijs 'Bachelor of dental surgery' door verwerende partij in 2016 en 2017 wél volledig gelijkwaardig met de Vlaamse graad van 'Bachelor of Science in de Tandheelkunde' werd verklaard.

Verzoekster stelt dat deze personen nu de masteropleiding Tandheelkunde volgen, zij het dat sommigen onder hen een voorbereidingsprogramma – met name: de preklinische vaardigheden – hebben afgelegd.

In haar antwoordnota erkent verwerende partij dat er in 2017 beslissingen zijn geweest waarin de gelijkwaardigheid met de bachelor in de tandheelkunde werd verleend zonder

(pre)klinische vaardighedentest. In die dossiers zou op papier aangetoond zijn dat de vaardigheden vergelijkbaar zijn met die aan het einde van de Vlaamse bacheloropleiding.

Verwerende partij stipt aan dat de houders van die gelijkwaardigheid zich zonder verplichte vaardighedentest konden inschrijven in de masteropleiding tandheelkunde, en dat vervolgens in de praktijk is gebleken dat diegenen die dit deden vaak niet het vereiste niveau hadden om mee te draaien in de opleiding, met name omwille van het te lage niveau van hun vaardigheden. Het is, zo stelt verwerende partij nog, precies om die reden dat de (pre)klinische vaardighedentest een verplicht onderdeel van de procedure is geworden en dat dit thans wordt gehanteerd in alle dossiers die door NARIC-Vlaanderen worden behandeld. Het dossier van verzoekster werd aldus op identieke wijze behandeld als de andere dossiers die in diezelfde periode zijn behandeld.

In haar wederantwoordnota beperkt verzoekster zich tot de vraag – gericht aan de verwerende partij – over welke periode (waarin de dossiers alle op dezelfde huidige wijze werden beoordeeld) het precies gaat. Verzoekster acht deze vraag relevant omdat de behandeling van haar dossier vijftien maanden in beslag heeft genomen, terwijl de doorlooptijd volgens de website van verwerende partij normaal zes maanden bedraagt.

Beoordeling

Uit de gegevens waarop de Raad vermag acht te slaan, blijkt dat verwerende partij in het verleden – met name in de periode tot 2017 – studiebewijzen zoals dat van verzoekster gelijkwaardig heeft verklaard met de bachelor in de tandheelkunde, zonder daarbij een (pre)klinische vaardighedentest op te leggen.

Verwerende partij heeft op gemotiveerde wijze uiteengezet waarom zij vervolgens een andere beleidslijn heeft aangenomen.

Verzoekster betwist de door verwerende partij opgegeven motieven niet, en zij zijn voor de Raad ook niet zonder overtuigingskracht.

Die vaststelling volstaat om het middel ongegrond te bevinden. Verzoekster toont niet aan dat er, op het ogenblik dat haar dossier in behandeling was (de aanvraag dateert van 12 juli 2017,

op 13 november 2017 heeft verzoekster bijkomende stukken voorgelegd, de bestreden beslissing werd genomen op 29 oktober 2018) nog beslissingen werden genomen die ertoe strekten verzoeksters studiebewijs gelijkwaardig te verklaren met de Vlaamse graad bachelor in de tandheelkunde, zonder opleggen van een (pre)klinische vaardigheidentest.

Het eerste middel is ongegrond.

Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoekster zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt dat zij het standpunt begrijpt dat zij middels een test moet aantonen dat zij over voldoende (pre)klinische vaardigheden beschikt om haar studiebewijs gelijkwaardig te zien verklaren met de Vlaamse graad van ‘bachelor in de Tandheelkunde’.

Verzoekster verklaart dat zij klaar is om aan een dergelijk examen deel te nemen, waarna zij zich in de masteropleiding of in een voorbereidend jaar kan inschrijven.

Zij voert evenwel aan dat zij zonder de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘bachelor in de Tandheelkunde’ het voorbereidend jaar succesvol moet afronden alvorens zij tot de masteropleiding kan worden toegelaten. Verzoekster wenst, zoals destijds mogelijk was voor haar vrienden (wier situatie in het eerste middel ter sprake kwam), tijdens het voorbereidend jaar reeds een aantal opleidingsonderdelen van de masteropleiding op te nemen.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij hierop als volgt:

“NARIC-Vlaanderen staat als erkenningsins[t]antie in Vlaanderen krachtens het BVR van 14 juni 2013, betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs in, voor (de beoordeling van) de gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen met een overeenstemmend Vlaams studiebewijs.

Dit impliceert dat NARIC-Vlaanderen zich niet uitspreekt over (de kwaliteit van) het Egyptische diploma op zich. NARIC-Vlaanderen kan enkel nagaan of het in het

buitenland behaalde diploma gelijkwaardig is met een overeenstemmend Vlaams studiebewijs.

De beoordeling van de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma met de Vlaamse graad van bachelor/master in de tandheelkunde verloopt steeds via een commissie met vertegenwoordigers van de Vlaamse opleidingen tandheelkunde.

Op die commissie wordt nagegaan of de theoretische vakken van de buitenlandse opleiding vergelijkbaar zijn met die van de Vlaamse opleiding tandheelkunde.

Uit het dossier van verzoekster bleek dat de essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie in de buitenlandse opleiding ontbreken.

Daarnaast bleek dat er in de buitenlandse opleiding geen masterproef geschreven werd.

Vervolgens bekijkt de commissie of er (pre)klinische vaardigheden verworven zijn. Uit het dossier blijkt dat er vaardigheden verworven zouden zijn. Het is echter onmogelijk om (het niveau van) deze vaardigheden op papier te beoordelen.

Om die reden worden aanvragers na de beoordeling van de theoretische vakken in een commissievergadering in de regel uitgenodigd voor een test waarin de (pre)klinische vaardigheden getest worden.

Deze test wordt conform artikel 14, §3 van het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs van 14 juni 2013 georganiseerd.

De (pre)klinische vaardigheden zijn cruciaal in de Vlaamse opleiding tandheelkunde, zeker met het oog op de patiëntveiligheid, en kunnen onmogelijk beoordeeld worden op basis van het papieren dossier. Om die reden wordt aan aanvragers de mogelijkheid geboden hun (pre)klinische vaardigheden aan te tonen in een praktische-klinische vaardighedentest.

Verzoekster geeft zelf aan dat klinische vaardigheden cruciaal zijn in de Vlaamse opleiding tandheelkunde.

De impact van een beslissing tot gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van Bachelor in de Tandheelkunde mag niet onderschat worden. Met die gelijkwaardigheid kan de aanvrager zich “automatisch” inschrijven in de Vlaamse Master in de Tandheelkunde. Een universiteit kan in dat geval geen bijkomende vakken opleggen, ook al zou zij dit noodzakelijk achten.

Dit impliceert dat de aanvrager de master in de tandheelkunde kan aanvatten zonder dat de (pre)klinische vaardigheden die vereist zijn aan de start van de masteropleiding getest zijn.

In de masteropleiding wordt op patiënten gewerkt, wat de impact van een bachelorgelijkwaardigheid groot maakt. Patiëntveiligheid is dus een belangrijk element. Het examen is bedoeld om een inschatting te maken van de “praktische/klinische vaardigheden”. Het is dus geen theoretisch examen. De theoretische vaardigheden kunnen immers wel beoordeeld worden op basis van het papieren dossier.

Het doel van het examen is om in te schatten op welk niveau deze praktische/klinische vaardigheden zich situeren.

Na deelname aan de vaardighedentest volgt een nieuwe beslissing die de bestaande beslissing herzielt. Deze nieuwe beslissing kan één van de volgende vier mogelijkheden zijn:

- Gelijkwaardigheid master in de tandheelkunde (op voorwaarde dat er geen theoretische tekorten vastgesteld werden op masterniveau, wat in dit dossier dus wel het geval is)

- Gelijkwaardigheid bachelor in de tandheelkunde (op voorwaarde dat er geen theoretische tekorten vastgesteld werden op masterniveau, wat in dit dossier dus wel het geval is)
- Geen gelijkwaardigheid maar toelating om het voorbereidende jaar tandheelkunde te starten. Na succesvol afronden van dit voorbereidend jaar kan een aanvrager toegelaten worden tot de masteropleiding (en is hij/zij vrijgesteld van de verplichte deelname aan het toelatingsexamen tandheelkunde)
- Geen gelijkwaardigheid en geen toelating tot het voorbereidend jaar. Dit zal enkel het geval zijn wanneer uit de resultaten blijkt dat het niveau van de (pre)klinische vaardigheden ruimschoots onvoldoende is.

Indien de aanvrager niet deelneemt blijft de eerste beslissing logischerwijs behouden.”

Verwerende partij voegt er nog aan toe dat verzoekster zal worden uitgenodigd voor een examen op 9 april 2019, en dat indien daaruit blijkt dat verzoeksters (pre)klinische vaardigheden zich bevinden op wat wordt verwacht op het einde van de bacheloropleiding Tandheelkunde, de gelijkwaardigheid met de graad ‘bachelor in de Tandheelkunde’ zal worden verleend, waarna verzoekster zich rechtstreeks in de masteropleiding kan inschrijven. Presteert verzoekster onder dat verwachte niveau, dan zal zij de toelating krijgen om te starten in het voorbereidend jaar, dat na succesvolle afronding dan vrijstelling verleent van het verplichte toelatingsexamen voor de opleiding Tandheelkunde. Verwerende partij stipt aan dat zijzelf niet betrokken is bij de organisatie van dat voorbereidend jaar.

Verzoekster zet in haar wederantwoordnota nog het volgende uiteen:

“Hoewel NARIC-Vlaanderen in het verzoekschrift leest dat ik de beslissing omtrent de gelijkwaardigheid met de master in de tandheelkunde niet betwist, stelt NARIC-Vlaanderen dat [uit] mijn dossier bleek dat de essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie [ontbreken] en dat [in de buitenlandse opleiding] geen masterproef [werd] geschreven []. Die essentiële opleidingsonderdelen zijn masteropleidingsonderdelen die ik [] zeker zal leren terwijl ik de masteropleiding volg aan één van de Vlaamse universiteiten. Dus, ik heb hierbij geen opmerkingen behalve dat ze de beslissing niet moeten beïnvloeden als ze [] niet in “het voorbereidende jaar tandheelkunde” [gesitueerd zijn].

Daarna bekeek NARIC-Vlaanderen of er (pre)klinische vaardigheden verworven zijn en [uit] mijn dossier blijkt dat er vaardigheden verworven zouden zijn. Vanaf 2018 is het echter onmogelijk om het niveau van deze vaardigheden op papier te beoordelen. Om die reden nodigt NARIC-Vlaanderen me uit voor een test waarin de (pre)klinische vaardigheden getest worden.

Ik geef zelf aan dat klinische vaardigheden cruciaal zijn zowel in de Vlaamse opleiding tandheelkunde als in opleiding tandheelkunde wereldwijd.

De impact van een beslissing tot gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van Bachelor in de Tandheelkunde mag niet onderschat worden, vindt NARIC-Vlaanderen.

Het punt waar ik het meest bezwaar tegen zou willen maken, is “Met die gelijkwaardigheid kan ik me “automatisch” inschrijven in de Vlaamse master in de Tandheelkunde. Een universiteit kan in dat geval geen bijkomende vakken opleggen, ook al zou zij dit noodzakelijk achten”. In de praktijk is het het tegenovergestelde; alle aanvragers die voor 2018 een beslissing tot gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van Bachelor in de Tandheelkunde hebben, die nu aan één van de Vlaamse Universiteiten studenten zijn, mogen niet op patiënten werken zonder opnieuw de preklinische vaardigheden [te] doen.

Ik ben nieuwsgierig naar deze studenten. Dus ik kan u een echt voorbeeld geven. Er zijn nu studenten in UGent die zich inschrijven in de Vlaamse master in de Tandheelkunde sinds september 2018. Ze hebben al een beslissing tot gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van Bachelor in de Tandheelkunde. Maar UGent [legt hen] enkele bijkomende vakken op. De bijkomende vakken zijn enkel preklinische vaardigheden. De preklinische vaardigheden [duren] een volledig academisch jaar waarin die studenten sommige theoretische vakken van [de] masteropleiding mogen volgen. Doordat patiëntveiligheid een belangrijk element is, mogen ze niet op patiënten werken.

In tegenstelling tot het voorbereidende jaar tandheelkunde, moeten die studenten geen theoretische vakken van de bacheloropleiding volgen; Farmacologie bijvoorbeeld.

In de praktijk ook, alle studenten die vanaf 2018 aan de vaardighedentest deelgenomen hebben, hebben dezelfde nieuwe beslissing gekregen; “Geen gelijkwaardigheid maar toelating om het voorbereidende jaar tandheelkunde te starten”.

In het verzoekschrift leest u dat ik de gelijkwaardigheid met de bachelor in de tandheelkunde [] graag [wil] krijgen maar toch heb ik geen probleem om aan de vaardighedentest te deelnemen. Zoals ik voor de vaardighedentest zou slagen, zou ik toegelaten worden tot de masteropleiding zonder de preklinische vaardigheden opnieuw moeten doen.

Ik vraag dit vanwege twee redenen:

- Ten eerste heb ik mijn [dossier] sinds juli 2017 geïntroduceerd, als het snel werd behandeld, kon ik [een] betere beslissing nemen, zoals andere beslissingen uit 2017.
- Ten tweede, in alle gevallen, als de universiteit of ikzelf schat dat mijn preklinische vaardigheden niet voldoende zijn, zal ik de preklinische opleiding opnieuw moeten doen. Zelfs indien krijg ik een gelijkwaardigheid met de bachelor in de tandheelkunde.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat verwerende partij motiveert waarom verzoekster op basis van haar aanvraagdossier geen aanspraak kan maken op een volledige erkenning van

gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘master of science in de Tandheelkunde’, en dat verzoekster dit onderdeel van de bestreden beslissing niet betwist.

In zoverre de bestreden beslissing verzoeksters buitenlands studiebewijs evenmin onmiddellijk volledig gelijkwaardig verklaart met de Vlaamse graad van ‘bachelor of science in de Tandheelkunde’, maar die gelijkwaardigverklaring afhankelijk stelt van een praktisch examen, stelt de Raad vast dat verzoekster het cruciale karakter van de in dat examen te toetsen vaardigheden evenmin betwist.

De bevoegdheid van verwerende partij bestaat er op grond van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs in om als erkenningsautoriteit uitspraak te doen over de volledige gelijkwaardigheid of niveaugelijkwaardigheid van de haar voorgelegde buitenlandse studiebewijzen.

Krachtens de artikelen 3, 4 en 5 van dat besluit kan verwerende partij de volledige gelijkwaardigheid enkel beoordelen *c.q.* weigeren op grond van een ‘substantieel verschil’, dat op zijn beurt enkel betrekking kan hebben op (i) het niveau van het buitenlands studiebewijs, (ii) de leerresultaten, (iii) de studieomvang of (iv) de kwaliteit van de opleiding leidend tot het buitenlands studiebewijs.

Of de aanvrager, nadat het dossier op die gronden is beoordeeld, al dan niet tegen een langer studietraject aankijkt en of de aanvrager eventueel door een hogeronderwijsinstelling aan een bijkomend opleidingsprogramma kan worden onderworpen alvorens bijvoorbeeld in een masteropleiding te kunnen inschrijven, zijn elementen die vreemd zijn aan de beoordeling die verwerende partij dient te maken.

Wat volgens verzoekster in haar wederantwoordnota de crux van haar bezwaren uitmaakt – met name: of een universiteit na de beslissing inzake de gelijkwaardigverklaring al dan niet samen met of voorafgaand aan de masteropleiding nog een bijkomend studieprogramma zal *c.q.* kan opleggen – is bijgevolg niet van aard om tot de onregelmatigheid van de bestreden beslissing te kunnen besluiten.

Overigens is het voorbarig vooruit te lopen op de vraag hoe een universiteit een eventuele volledige gelijkwaardigverklaring met de Vlaamse graad van ‘bachelor of science in de Tandheelkunde’ zal behandelen, nu verzoekster het examen dat verwerende partij heeft opgelegd om tot die beslissing te kunnen komen, nog niet heeft afgelegd.

Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 maart 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 4.782 van 1 maart 2019 in de zaak 2019/042

In zake: Astrid CLAESSENS
woonplaats kiezend te 3500 Hasselt
Kuringersteenweg 181

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 februari 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 14 januari 2019 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoekster niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘master’.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 maart 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

De heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een buitenlands studiebewijs, met name dat van ‘Juris doctor’ uitgereikt door de New England School of Law te Boston (Verenigde Staten van Amerika) op 23 mei 2008.

Op 30 oktober 2018 richt verzoekster aan NARIC een verzoek tot het bekomen van een niveaugelijkwaardigheid. Aangezien verzoekster aangeeft dat zij beoogt het beroep van jurist uit te oefenen, wordt aangenomen dat verzoekster – ofschoon zij geen specifieke gelijkwaardigheid met de graad van ‘master in de Rechten’ heeft aangevraagd – de niveaugelijkwaardigheid van ‘master’ verlangt.

Bij beslissing van 14 januari 2019 wordt verzoeksters studiebewijs gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van ‘bachelor’. De motivering luidt als volgt:

“Je studiebewijs uit Verenigde Staten ‘[Juris] doctor’ wordt gelijkwaardig verklaard met het niveau van ‘Bachelor’.

Als bijlage vind je het ministerieel besluit dat geldt als officieel document ter bevestiging van jouw gelijkwaardigheid met bovenvermeld studiebewijs. Dit besluit is enkel rechtsgeldig op vertoon van het studiebewijs vermeld in het besluit.

Je studiebewijs uit Verenigde Staten ‘[Juris] doctor’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met het niveau van ‘Master’.

Deze negatieve beslissing is krachtens het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs gebaseerd op een onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid op basis van de niveaudecriptoren, vermeld in artikel 58 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en de descriptoren 5, 6, 7, 8 vermeld in het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009.

Het niveaudecriptorelement vaardigheden voor de kwalificatie master (VKS7) uit art. 6 van het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009 is onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. In verband met het descriptorelement vaardigheden moet meer specifiek worden verwezen naar vaardigheden in verband met zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek.

Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit uw dossier blijkt dat u geen masterproef geschreven heeft. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren. .

De deelname aan het Moot Court kan niet gelijkgesteld worden met een masterproef in een Vlaamse Masteropleiding. Krachtens art. I.3 van de Codex Hoger Onderwijs is de masterproef een werkstuk waarmee een mastersopleiding wordt voltooid. Daardoor geeft een student blijk van een analytisch en synthetisch vermogen of van een zelfstandig probleemoplossend vermogen op academisch niveau of van het vermogen tot kunstzinnige schepping.

Het werkstuk weerspiegelt de algemeen kritisch-reflecterende ingesteldheid of de onderzoeksingesteldheid van de student. Dit blijkt niet uit het bewijs van deelname aan de Moot Court. De relevantie van die deelname voor de opleiding wordt niet in vraag gesteld. Ze kan echter niet gelijkgesteld worden met de in de Codex vastgelegde verplichtingen voor een masterproef in Vlaanderen.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid – voorwerp

Met een e-mail van 22 februari 2019 meldt verwerende partij dat zij na kennisname van het verzoekschrift heeft besloten om verzoeksters dossier opnieuw nader te onderzoeken, en dat het dossier met het oog op het nemen van een nieuwe beslissing aan een Vlaamse faculteit Rechten zal worden voorgelegd.

Verwerende partij deelt mee dat zij de bestreden beslissing intrekt.

Het beroep is derhalve zonder voorwerp geworden.

BESLISSING

Het beroep is zonder voorwerp.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 maart 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 20 maart 2019

Arrest nr. 4.833 van 20 maart 2019 in de zaak 2019/058

In zake: Pieter PHILIPSEN
 woonplaats kiezend te 1070 Anderlecht
 Onderwijsstraat 126

 tegen:

 VLAAMSE GEMEENSCHAP
 vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
 met zetel te 1210 Brussel
 Koning Albert II-laan 15
 alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 25 februari 2019, strekt tot nietigverklaring van de impliciete weigering van NARIC-Vlaanderen om uitspraak te doen over het door verzoeker ingediende verzoek tot herziening van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 24 januari 2019 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoeker gelijkwaardig wordt verklaard met het Vlaamse niveau van ‘bachelor’ en niet gelijkwaardig wordt verklaard met het Vlaamse niveau van ‘master’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 maart 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een buitenlands studiebewijs, met name een ‘Master of Business Administration’, uitgereikt door ‘The Open University’ (Verenigd Koninkrijk) op 31 december 2000.

Op 21 december 2018 dient verzoeker bij NARIC-Vlaanderen een verzoek tot gelijkwaardigverklaring in.

Op 24 januari 2019 beslist NARIC-Vlaanderen dat verzoekers studiebewijs als gelijkwaardig wordt erkend met het Vlaamse niveau van ‘bachelor’, maar niet met dat van ‘master’. Deze beslissing luidt als volgt:

“Je studiebewijs uit Verenigd Koninkrijk ‘Master of Business Administration’ wordt gelijkwaardig verklaard met het niveau van ‘Bachelor’.

[...]

Je studiebewijs uit Verenigd Koninkrijk ‘Master of Business Administration’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met het niveau van ‘Master’.

Deze negatieve beslissing is krachtens het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs gebaseerd op een onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid op basis van de niveaudecriptoren, vermeld in artikel 58 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en de descriptoren vermeld in het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009.

Het niveaudecriptorelement Kennis en Vaardigheden voor de kwalificatie Master uit art. 6 van het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009 is onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. In verband met het descriptorelement Kennis en Vaardigheden moet meer specifiek worden verwezen naar ‘complexe nieuwe vaardigheden toepassen, gelieerd aan zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek’.

Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit je dossier blijkt dat je geen masterproef geschreven hebt. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.”

Tegen deze beslissing dient verzoeker blijkbaar op 1 februari 2019 een ‘verzoek tot herziening’ in. De Raad stipt aan dat geen van beide partijen dit verzoek voorlegt, zodat de Raad niet kan nagaan of, en zo ja hoe, dit verzoek is gemotiveerd.

Op 24 februari 2019 stelt verzoeker een beroep in bij de Raad, bij gebreke – op dat ogenblik – aan kennisgeving van een beslissing inzake zijn ‘verzoek tot herziening’.

Op 4 maart 2019 verklaart NARIC-Vlaanderen het ‘verzoek tot herziening’ ongegrond. In deze beslissing wordt overwogen dat niet wordt betwist dat het buitenlands studiebewijs in het Verenigd Koninkrijk als een masterdiploma wordt beschouwd, maar dat het aan NARIC-Vlaanderen als erkenningsautoriteit toekomt om te bepalen of dat studiebewijs ook voldoet aan de criteria die in Vlaanderen gelden voor het diploma van (het niveau van) master. Ter zake wordt er nogmaals op gewezen dat artikel II.58 van de Codex Hoger Onderwijs voorschrijft dat een Vlaamse masteropleiding verplicht wordt afgesloten met een masterproef, zodat er bij gebreke aan een kwaliteitsvolle masterproef in een buitenlandse opleiding, geen gelijkwaardigheid met het niveau van master kan worden verleend. Verder luidt het:

“Uit uw dossier blijkt dat u in de opleiding ‘Master of Business Administration’ geen masterproef schreef.

In uw verzoek tot herziening spreekt u van “scripties” die u tijdens andere opleidingen schreef. U voegt deze niet toe aan uw dossier. Uiteraard hebben wij begrip voor het feit dat het niet evident is om stukken van 30 jaar geleden te pakken te krijgen. Maar zonder deze stukken is het voor NARIC-Vlaanderen niet mogelijk om te beoordelen of deze documenten als equivalent met een masterproef beschouwd kunnen worden.

Uw verzoek tot herziening is ongegrond.

Onze beslissing van 24/01/2019 wordt met deze brief dan ook bevestigd.”

IV. Ontvankelijkheid – voorwerp van het beroep

Enkel een eindbeslissing kan op ontvankelijke wijze voor de Raad worden aangevochten.

Aan partijen is gevraagd om uiterlijk ter zitting standpunt in te nemen wat de ontvankelijkheid van het door verzoeker ingestelde beroep betreft, in het licht van de tussenkomst van de voormelde beslissing van 4 maart 2019.

Standpunt van partijen

Verzoekende partij licht ter zitting toe dat het beroep bij de Raad werd ingesteld om de rechten te vrijwaren, aangezien er niet of alleszins niet tijdig een antwoord van verwerende partij zou komen op het verzoek tot herziening dat werd ingediend.

Beoordeling

De oorspronkelijke beslissing van verwerende partij d.d. 24 januari 2019 vermeldt ten behoeve van verzoeker, zo hij het met die beslissing niet eens is, naast een rechtstreeks beroep bij de Raad twee alternatieve mogelijkheden.

Enerzijds kan een ‘herziening’ van de beslissing worden gevraagd; ter zake wordt enkel geduid dat dit schriftelijk en binnen een termijn van zes maanden moet gebeuren, en dat deze mogelijkheid ziet op de situatie dat verzoeker over aanvullende stukken beschikt die de motieven van de beslissing (kunnen) weerleggen. Er worden wat de verdere afhandeling van dit verzoek betreft, geen termijnen bepaald.

Anderzijds is er de mogelijkheid om de ‘heroverweging’ van de beslissing te vragen: deze procedure, die is voorbehouden voor de gevallen waarin de verzoeker geen aanvullende stukken aanwendt en enkel meent dat de beslissing steunt op een materiële vergissing, veronderstelt een schriftelijk verzoek binnen een termijn van dertig dagen en leidt tot een nieuwe beslissing van NARIC-Vlaanderen binnen vijftien kalenderdagen na de ontvangst van het verzoek.

Krachtens artikel II.256 van de Codex Hoger Onderwijs is de Vlaamse regering bevoegd om de voorwaarden en de procedure te bepalen tot de erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van studiebewijzen die niet in een besluit zoals bedoeld in artikel II.255 zijn opgenomen met de in de Codex Hoger Onderwijs bepaalde graden. De Vlaamse regering heeft deze bevoegdheid uitgeoefend met het besluit van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

De Raad stelt, niet voor het eerst (R.Stvb. 12 augustus 2016, nr. 3.002), vast dat enkel de procedure tot ‘heroverweging’ een reglementaire grondslag kent. Artikel 17 van het voormeld besluit van de Vlaamse regering luidt:

“§1. De houder van het buitenlands studiebewijs kan een verzoek tot heroverweging van de erkenningbeslissing en de niveaugelijkwaardigheid, instellen binnen een vervalt termijn van 30 dagen die ingaat de dag na kennisname van de initiële beslissing van de erkenningsautoriteit en uiterlijk de eenendertigste dag na de dag van een kennisgeving van de betrokken beslissing. Daarbij kunnen geen nieuwe elementen of documenten aan het dossier toegevoegd worden.

De procedure van het verzoek tot heroverweging wordt verder uitgewerkt door de erkenningsautoriteit en bekend gemaakt via verscheidene publiek toegankelijke fora.

§2. De erkenningsautoriteit vermeldt in elke erkenningbeslissing en de niveaugelijkwaardigheid de modaliteiten van het verzoek tot heroverweging en de afhandelingstermijn.

§3. Het verzoek tot heroverweging leidt tot:

1° de gemotiveerde afwijzing van het verzoek tot heroverweging op grond van de onontvankelijkheid ervan

2° een beslissing die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt, of herziet.

De bevestiging of de herziening van de erkenningsbeslissing wordt aan houder van het buitenlands studiebewijs ter kennis gebracht binnen een termijn van vijftien kalenderdagen, die ingaat de dag na deze waarop het verzoek tot heroverweging is ingesteld.”

Het besluit van de Vlaamse regering vermeldt daarentegen geen procedure tot ‘herziening’. De vraag kan dan ook worden gesteld of verwerende partij wel bevoegd is om, buiten de decretale en reglementaire bepalingen om, middels het verzoek tot ‘herziening’ te voorzien in een bijkomende ‘beroepsmogelijkheid’.

De Raad neemt voorlopig aan – mede in het belang van de verzoekende partijen die in de uitputting van hun beroepsrechten niet mogen worden verschalkt – dat het verzoek tot ‘herziening’ mits een welwillende lezing kan worden gesitueerd binnen de bevoegdheid tot organisatie van de erkenningsprocedure die verwerende partij put uit artikel 16 van voormeld besluit:

De procedure tot de erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen en de niveaugelijkwaardigheid worden uitgewerkt door de erkenningsautoriteit en bekend gemaakt via verscheidene publiek toegankelijke fora.

maar wijst erop dat het in voorkomend geval wenselijk zou zijn dat verwerende partij ook voor die procedure dan voorziet in nadere modaliteiten.

Het komt de Raad voor dat het verzoek tot ‘herziening’ bovendien op twee benen hinkt: aangezien het niet verplicht moet worden uitgeput alvorens de Raad kan worden gevat, vertoont het kenmerken van een willig beroep. Dat de mogelijkheid tot ‘herziening’ *an sich* en bepaalde modaliteiten ervan uitdrukkelijk in de bestreden beslissing zijn voorgeschreven, staat daarmee op het eerste gezicht dan weer op gespannen voet. Alleszins lijkt de voorwaarde dat de verzoeker nieuwe stukken moet voorleggen, er noodzakelijkerwijze toe te leiden dat de beslissing op ‘herziening’ op andere, desgevallend bijkomende motieven is gesteund, en bijgevolg niet (meer) als een loutere bevestiging van de oorspronkelijke beslissing kan worden gezien.

Deze laatste overweging brengt de Raad tot het besluit dat een beslissing na verzoek tot ‘herziening’ moet worden beschouwd als een nieuwe beslissing die uitspraak doet over het geheel van het dossier, en dat een dergelijke beslissing in de rechtsorde de plaats inneemt van de oorspronkelijke beslissing. Dit betekent dat enkel de beslissing die na het verzoek tot ‘herziening’ tot stand is gekomen, nog in de rechtsorde aanwezig is en het voorwerp van een beroep voor de Raad kan uitmaken.

De vaststelling dat de beslissing op ‘herziening’ tot stand is gekomen nadat verzoekende partij de Raad heeft gevat, doet daaraan geen afbreuk. Immers, aangezien het loutere overschrijden van de termijn voor het nemen van een beslissing – behoudens uitdrukkelijke wetskrachtige bepaling ter zake – het betrokken orgaan niet de bevoegdheid tot beslissen ontnemt, is dit *a fortiori* het geval wanneer er voor het nemen of betekenen van de beslissing niet in een termijn is voorzien – zoals te dezen het geval is.

Het bovenstaande leidt ertoe dat door tussenkomst van de beslissing van 4 maart 2019, de beslissing van 24 januari 2019 uit het rechtsverkeer is verdwenen en zij niet meer op ontvankelijke wijze voor de Raad kan worden aangevochten.

Verzoekers beroep, ingesteld op 25 februari en enkel gericht tegen de beslissing van 24 januari 2019, is derhalve onontvankelijk.

Ten behoeve van de verdere afwikkeling geeft de Raad nog mee dat, *prima facie*, een beslissing die na een verzoek tot ‘herziening’ tot stand komt, (i) bij voorkeur een volwaardige eigen motivering bevat en niet – geheel of gedeeltelijk – tot loutere bevestiging van de

oorspronkelijke beslissing besluit (zoals te dezen het geval is) en (ii) de beroepsmodaliteiten vermeldt, bij gebreke waaraan artikel II.21 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 van toepassing is.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 maart 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 4.896 van 26 april 2019 in de zaak 2019/075

In zake: Maria Eugenia PÉREZ BRIZ
woonplaats kiezend te 2322 Hoogstraten
Vlamingstraat 4

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 2 maart 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 4 februari 2019 waarbij het buitenlands studiebewijs van verzoekster gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘bachelor’ en met het ‘diploma van leraar (specifieke lerarenopleiding)’ en niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘master’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 maart 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een buitenlands studiebewijs, met name een ‘Título universitario oficial de licenciada en filosofía y letras (filología)’.

Op 16 april 2018 dient verzoekster bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in voor de erkenning van de gelijkwaardigheid van het voormelde studiebewijs.

Ter zake door verwerende partij bevraagd, bevestigt verzoekster en een e-mail van 25 september 2018 dat zij in de loop van haar Spaanse licentiaatsopleiding geen thesis heeft geschreven.

Op 12 december 2018 neemt verwerende partij de volgende beslissing:

“Je studiebewijs ‘Título universitario oficial de licenciada en filosofía y letras (filología)’ wordt gelijkwaardig verklaard met het niveau ‘bachelor’ en met het ‘diploma van leraar (specifieke lerarenopleiding)’.
(...)”

Je studiebewijs uit Spanje ‘Título universitario oficial de licenciada en filosofía y letras (filosofía)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Master of Arts in de taal- en letterkunde: Engels’. Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§5. De kwaliteit van de opleiding: Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013 wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit je dossier blijkt dat je geen masterproef geschreven hebt. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.

Je studiebewijs uit Spanje ‘Título universitario oficial de licenciada en filosofía y letras (filología)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met het niveau van ‘Master’. Deze negatieve beslissing is krachtens het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs gebaseerd op een onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid op basis van de niveaudecriptoren, vermeld in artikel 58 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en de descriptoren 5, 6, 7, 8 vermeld in het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009.

Het niveaudeSCRIPTORelement vaardigheden voor de kwalificatie master (VKS7) uit art. 6 van het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009 is onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. In verband met het descriptorelement vaardigheden moet meer specifiek worden verwezen naar vaardigheden in verband met zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek.

Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013 wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit je dossier blijkt dat je geen masterproef geschreven hebt. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.

Je studiebewijs uit Spanje ‘Título universitario oficial de licenciada en filosofía y letras (filología)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Arts in de taal- en letterkunde’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. De leerresultaten: De leerresultaten van de Vlaamse Bachelor in de taal- en letterkunde bepalen dat er in de opleiding 2 talen volledig moeten bestudeerd worden qua taalkunde, letterkunde en taalbeheersing. In deze opleiding uit Spanje is er slechts 1 taal grondig bestudeerd namelijk het Engels.”

Tegen die beslissing dient verzoekster op 10 januari 2019 een verzoek tot herziening in. Daarin wijst verzoekster op de organisatie van het Spaanse hoger onderwijs (voor en ná de zogenaamde ‘Bolognaverklaring’ inzake de structuur van het hoger onderwijs) en haar werkervaring als docent.

Uit dit verzoek blijkt niet dat verzoekster nieuwe stukken aan verwerende partij heeft voorgelegd.

Op 4 februari 2019 neemt verwerende partij de volgende beslissing:

“Op 11/01/2019 ontvingen wij uw verzoek tot herziening van onze beslissing van 12/12/2018. In onze beslissing werd uw ‘Título universitario oficial de licenciada en filosofía y letras (filología)’ gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van Bachelor.

NARIC-Vlaanderen staat als erkenningsinstantie in Vlaanderen in voor de erkenning van buitenlandse studiebewijzen met een overeenstemmend Vlaams studiebewijs.

NARIC-Vlaanderen spreekt zich dus niet uit over (de kwaliteit van) het buitenlandse studiebewijs zelf maar over de gelijkwaardigheid met het Vlaamse studiebewijs.

In Vlaanderen is het een decretale verplichting om een masterproef te schrijven om een masterdiploma te behalen. Hier kan niet van worden afgeweken. Uit uw dossier blijkt dat u geen masterproef geschreven hebt. Wat u ook zelf aangeeft in uw herzieningsverzoek. NARIG-Vlaanderen begrijpt dat u geen masterproef moest schrijven in uw Spaanse opleiding.

NARIC-Vlaanderen kan enkel de gelijkwaardigheid verlenen met het huidige Vlaamse diploma en de daaraan gekoppelde vereisten. Voor het huidige Vlaamse masterdiploma is een masterproef decretaal vereist. Dat u uw diploma voor de wijziging van Bologna behaalde, is dus niet relevant. De vergelijking gebeurt steeds met het huidige Vlaamse diploma.

Daarnaast begrijpt NARIC-Vlaanderen dat u in uw Spaanse opleiding maar één taal heeft bestudeerd.

Omdat NARIC-Vlaanderen zich uitspreekt over de gelijkwaardigheid met het Vlaamse diploma, moet nagegaan worden of de criteria gekoppeld aan het Vlaamse diploma behaald zijn. Zoals u in de beslissing kan terugvinden, is het in Vlaanderen verplicht om meerdere talen te bestuderen. Aangezien in Vlaanderen meerdere talen vereist zijn kan ook op dit punt geen gelijkwaardigheid verleend worden.

De argumenten van onze beslissing blijven dus onverminderd van kracht.

Uw verzoek tot herziening is ongegrond.

Onze beslissing van 12/12/2018 wordt met deze brief dan ook bevestigd.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet daartoe ambtshalve evenmin aanleiding.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Ten gronde

Voorafgaand aan de beoordeling wil de Raad opmerken dat zo de beslissing na het verzoek tot ‘herziening’ het enige voorwerp van huidige beroep kan zijn – wat verwerende partij op zich niet betwist – die beslissing alle motieven dient te vermelden waarop de beoordeling van de verwerende partij steunt.

Dit sluit in beginsel uit dat die beslissing, zo zij de vraag tot ‘herziening’ ontvankelijk verklaart, voor haar dragende motieven verwijst naar de initiële beslissing, dat zij die initiële beslissing ‘bevestigt’, alsook – zoals verwerende partij in haar antwoordnota stelt – dat beide beslissingen thans samen kunnen worden beoordeeld. Die initiële beslissing verdwijnt immers uit het rechtsverkeer.

Ten onrechte overigens, stelt verwerende partij in haar antwoordnota dat het verzoek tot ‘herziening’ onontvankelijk werd verklaard. Zoals blijkt uit het hierboven weergegeven citaat van de bestreden beslissing, strekt die er wel degelijk toe om dat verzoek ‘ongegrond’ te verklaren.

Standpunt van partijen

Verzoekster voert aan dat zij het op twee punten niet eens is met de bestreden beslissing.

Enerzijds betwist zij de gelijkwaardigheid die beperkt is tot het bachelorniveau. Zij erkent dat zij haar licentiaatsopleiding niet met een masterproef heeft afgesloten, maar is van oordeel dat ten onrechte geen rekening is gehouden met de duur van de opleiding, de regels inzake de studies afgelegd vóór de Bolognaverklaring en haar werkervaring als lerares Engels.

Anderzijds stipt verzoekster aan dat zij zich ervan bewust is dat zij in haar opleiding slechts één taal heeft bestudeerd terwijl dit er in Vlaanderen twee moeten zijn, maar dat zij niet om “specialisatie” in een andere taal vraagt dan het Engels dat zij gestudeerd heeft. Verzoekster is van oordeel dat het aantal vakken dat is gerelateerd aan de Engelse taal en de manier waarop er werd geëvalueerd, niet in overweging zijn genomen.

Verzoekster geeft vervolgens nadere duiding omtrent het gevolgde studietraject, haar professionele ervaring en de specialisatie Engels.

In haar antwoordnota herinnert verwerende partij er vooreerst aan dat zij zich als erkenningsinstantie in toepassing van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 niet uitspreekt over (de kwaliteit van) het Spaans diploma op zich, en dat zij enkel kan nagaan of het in het buitenland behaalde diploma gelijkwaardig is met een overeenstemmend Vlaams studiebewijs. In dat opzicht herhaalt verwerende partij dat zij niet betwist dat het haar

voorgelegde studiebewijs in Spanje beschouwd kan worden als een ‘Título universitario oficial de licenciada en filosofía y letras (filología)’.

De gelijkwaardigheid evenwel, zo vervolgt verwerende partij, wordt getoetst op grond van wat in de Vlaamse masteropleiding en bacheloropleiding (taal- en letterkunde) vereist is. Ter zake is het zo dat elke masteropleiding in Vlaanderen krachtens artikel II.58, § 6 van de Codex Hoger Onderwijs wordt afgesloten met een masterproef, en dat verzoekster erkent dat zij geen masterproef heeft geschreven in haar buitenlandse opleiding. Deze vaststelling staat volgens verwerende partij een gelijkwaardigheid met het Vlaamse niveau van master in de weg, zoals in de bestreden beslissing ook werd gemotiveerd.

Bovendien betoogt verwerende partij dat verzoekster in de buitenlandse opleiding maar één vreemde taal grondig heeft bestudeerd, en dat de leerresultaten van de Vlaamse opleiding taal- en letterkunde bepalen dat er twee talen moeten bestudeerd worden qua taalkunde, letterkunde en taalbeheersing. Er is derhalve voor verwerende partij sprake van een substantieel verschil tussen de gevolgde buitenlandse opleiding en de huidige Vlaamse opleiding.

Wat concreet verzoeksters grieven in het verzoekschrift betreft, zet verwerende partij nog het volgende uiteen:

1. Het niveau van de opleiding van het buitenlands diploma waarvoor de gelijkwaardigheid werd aangevraagd

Verzoekster stelt dat ze een vijfjarige opleiding volgde die in Spanje beschouwd kan worden als een masteropleiding.

NARIC-Vlaanderen betwist niet dat het diploma in Spanje beschouwd kan worden als een masterdiploma of een [?].

Het is echter aan NARIC-Vlaanderen om te bepalen of het diploma voldoet aan de criteria die in Vlaanderen gelden voor het diploma van (het niveau van) master.

Gelet op het ontbreken van de decretaal verplichte masterproef werd geoordeeld dat het diploma in Vlaanderen niet gelijkwaardig verklaard kan worden met een diploma van het niveau van master.

2. Het feit dat er enkel een specialisatie in het Engels was

Verzoekster geeft in haar verzoekschrift aan dat in haar opleiding maar één vreemde taal bestudeerd werd. Ze stelt dat dit te wijten valt aan het studieprogramma dat toen werd aangeboden.

Opnieuw moet herhaald worden dat NARIC-Vlaanderen als erkenningsinstantie instaat voor de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's met een overeenstemmend [Vlaams] diploma. Het is niet aan NARIC-Vlaanderen om het buitenlands diploma zelf

te beoordelen, het kan enkel vergelijken met wat vereist is in de huidige Vlaamse opleiding.

NARIC-Vlaanderen kan enkel de gelijkwaardigheid verlenen met de huidige Vlaamse diploma's. Een buitenlands diploma moet dus steeds vergeleken worden met een huidig Vlaams diploma en haar voorwaarden.

De leerresultaten van de Vlaamse opleiding taal- en letterkunde bepalen dat er twee talen moeten bestudeerd worden qua taalkunde, letterkunde en taalbeheersing.

Aangezien in de Spaanse opleiding enkel Engels als vreemde taal bestudeerd werd is er sprake van een substantieel verschil dat maakt dat er geen gelijkwaardigheid verleend kan worden.

Verzoekster betoogt in haar wederantwoordnota nog dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar werkervaring.

Zij benadrukt ook nogmaals de structuur van het Spaans universitair onderwijs op het ogenblik dat zij haar diploma behaalde en wijst op de Spaanse regelgeving die zich over de gelijkwaardigheid uitsprekt.

Beoordeling

Aangezien NARIC enkel bevoegd is voor het gelijkwaardig verklaren van buitenlandse studiebewijzen, kan verwerende partij zich niet los van de gelijkwaardigheid aan de graad van 'bachelor' of 'master' uitspreken over de erkenning van competenties inzake een taal.

De beslissing om verzoeksters buitenlands studiebewijs wat het niveau betreft niet gelijkwaardig te verklaren met een Vlaamse 'master', steunt op de overweging dat verzoekster in haar Spaanse licentiaatsopleiding geen masterproef heeft geschreven.

Een 'masterproef' wordt in artikel I.3, 49° van de Codex Hoger Onderwijs als volgt gedefinieerd:

“41° masterproef: werkstuk waarmee een masteropleiding wordt voltooid. Daardoor geeft een student blijk van een analytisch en synthetisch vermogen of van een zelfstandig probleemoplossend vermogen op academisch niveau of van het vermogen tot kunstzinnige schepping. Het werkstuk weerspiegelt de algemeen kritisch-reflecterende ingesteldheid of de onderzoeksingesteldheid van de student;”

Artikel II.58, §§5 en 6 van diezelfde Codex stelt met betrekking tot de Vlaamse masteropleiding:

§5. De masteropleidingen hebben tot doel de studenten te brengen tot een gevorderd niveau van kennis en competenties eigen aan het wetenschappelijk of artistiek functioneren in het algemeen en aan een specifiek domein van de wetenschappen of de kunsten in het bijzonder, dat noodzakelijk is voor de autonome beoefening van de wetenschappen of de kunsten of voor de aanwending van wetenschappelijke of artistieke kennis in de zelfstandige uitoefening van een beroep of groep van beroepen.

§6. Een masteropleiding wordt afgesloten met een masterproef, waarvan de studieomvang uitgedrukt in studiepunten gelijk is aan ten minste 1/5 van het totaal aantal studiepunten van het opleidingsprogramma, met een minimum van 15 studiepunten en een maximum van 30 studiepunten.

Deze bepaling is initieel ingevoerd als artikel 12, §5 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. De steller van het ontwerp heeft met betrekking tot de masterproef uiteengezet dat zij een specifiek aspect van de masteropleiding uitmaakt (*Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 1571/1, 13) en vervolgens overwogen (*Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 1571/1, 41):

“Een mastersopleiding omvat steeds een masterproef. De studieomvang van de masterproef bedraagt ten minste één vijfde van de studieomvang van het opleidingsprogramma met een minimum van 15 en een maximum van 30 studiepunten. Uit de definiëring blijkt duidelijk dat een mastersopleiding een hoog niveau van kennis en competentie ambieert wat ook duidelijk moet blijken uit het niveau van de afgelegde masterproef. Deze verplichte proef is bedoeld om het hoge niveau van de mastersopleiding te accentueren en een stapeling van gelijkaardige mastersopleidingen tegen te gaan. Dit onderscheid in finaliteit tussen de verschillende opleidingen is ook gelieerd aan het opleidingsaanbod van de hogescholen en universiteiten (artikel 14 t/m 19) en geeft aanleiding tot de invoering van verschillende accreditatiekaders (artikel 58).”

De these van verwerende partij dat deze decretale bepalingen op bindende wijze van toepassing zijn op de gelijkwaardigverklaring van buitenlandse studiebewijzen, kan om verschillende redenen niet overtuigen.

Ten eerste heeft de centrale plaats die de masterproef krachtens deze bepalingen binnen de Vlaamse masteropleidingen inneemt, in essentie betrekking op de wijze waarop de huidige masteropleidingen in Vlaanderen zijn gestructureerd.

Uit de hiervoor aangehaalde regelgeving blijkt niet dat de decreetgever deze bepalingen op bindende wijze van toepassing heeft gemaakt op de procedures die zien op de gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen.

Bovendien heeft de Vlaamse regering regelgeving tot stand gebracht die zich niet verstaat met een strikt bindende toepassing van de voormelde decretale bepalingen, en die in een dergelijke interpretatie omwille van de hiërarchie der normen onwettig zou zijn.

Krachtens artikel 9 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs (verder: het besluit) stelt de erkenningsautoriteit vast op welk niveau het buitenlands diploma zich bevindt:

Artikel 9

§1. (...)

§2. De houder van het buitenlands studiebewijs dient te goeder trouw alle adequate informatie over het buitenlands studiebewijs te verstrekken, zodat de erkenningsautoriteit het onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid van het buitenlands studiebewijs kan voeren.

§3. De erkenningsautoriteit stelt vast op welk kwalificatieniveau het buitenlands studiebewijs zich bevindt, namelijk op het niveau van een diploma van gegradueerde of op het niveau van een graad van bachelor of op het niveau van een graad van master of op het niveau van een graad van doctor.

De Vlaamse regering heeft in artikel 9, §4, *in fine* van dit besluit bepaald dat automatische niveaugelijkwaardigheid binnen de Benelux ook wordt toegekend voor studiebewijzen die dateren van vóór de invoering van de bachelor-masterstructuur, mits de Benelux-lidstaat die gelijkgeschakeling internrechtelijk heeft vastgelegd:

De automatische niveaugelijkwaardigheid, vermeld in het eerste lid [van §4], is ook van toepassing op de studiebewijzen van het met goed gevolg voltooid hebben van een erkende opleiding in het hoger onderwijs aan een erkende instelling hoger onderwijs in een Benelux-lidstaat vóór de invoering van de bachelor-masterstructuur, op voorwaarde dat dergelijke getuigschriften in die Benelux-lidstaat wettelijk gelijkgeschakeld zijn met het niveau van bachelor of master.

Internrechtelijk heeft de Vlaamse overheid een aantal diploma's, waaronder alle Vlaamse licentiaatsdiploma's, gelijkgeschakeld met de graad van 'master'. Zo bepaalt artikel II.377 van de Codex Hoger Onderwijs:

De academische graden van licentiaat, handelsingenieur, burgerlijk ingenieur, burgerlijk ingenieur-architect, bio-ingenieur, landbouwkundig ingenieur, ingenieur voor de scheikunde en de landbouwindustrieën, apotheker, arts, tandarts, dierenarts, van gediplomeerde in de aanvullende studiën, van gediplomeerde in de gespecialiseerde studiën, doctor in de rechten (verleend ten laatste in het academiejaar 1972-1973), doctor in de diergeneeskunde zonder proefschrift of doctor in de genees-, heel-, en verloskunde zonder proefschrift die de universiteiten, de erkende faculteiten voor protestantse godgeleerdheid, de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap of de Examencommissies van de Staat voor het universitair onderwijs hebben verleend vóór het academiejaar 2004-2005 zijn gelijkgeschakeld met de graad van de master. De houders van die academische graden zijn gerechtigd tot het voeren van de titel van master. De Vlaamse Regering neemt de aanvullende maatregelen die nodig zijn voor de gelijkschakeling van andere academische of universitaire graden op grond waarvan de houder gerechtigd is tot het voeren van een beschermde titel van hoger onderwijs, met de graad van master.

Noch de toepassing van artikel II.377 van de Codex Hoger Onderwijs, noch die van artikel 9 van het voormelde besluit maakt het voeren van de graad van ‘master’ afhankelijk van het schrijven van een masterproef.

Uit het bovenstaande moet bijgevolg worden vastgesteld dat de Vlaamse overheid aan de licentiaatsdiploma's zonder masterproef van de Vlaamse hogeronderwijsinstellingen, en onder de voorwaarden zoals hierboven geciteerd de licentiaatsdiploma's van de Franse Gemeenschap van België, van de Duitstalige Gemeenschap van België, van het Koninkrijk der Nederlanden en van het Groothertogdom Luxemburg, niveaugelijkwaardigheid met het Vlaamse niveau van ‘master’ verleent, zonder dat daarbij enig onderzoek moet worden gevoerd naar opleidingsonderdelen of kwalificaties die het gemis aan een masterproef kunnen compenseren.

Indien de decretale bepalingen van artikel 58 van de Codex Hoger Onderwijs of van het decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur bindend zouden zijn voor de beoordeling van de gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen, dan had de Vlaamse regering artikel 9, §4 van het voormelde besluit niet kunnen invoeren.

De Raad besluit hieruit dat de voormelde decretale bepalingen inzake de masterproef en de niveaudecriptoren niet verhinderen dat buitenlandse studiebewijzen wat hun niveau betreft gelijkwaardig worden verklaard met de Vlaamse graad van master, zelfs wanneer de houder ervan geen masterproef heeft geschreven.

Verzoekster voert aan, onder verwijzing naar verschillende publicaties in het *Boletín oficial del Estado* van Spanje, dat de Spaanse overheid haar licentiaatsdiploma gelijkwaardig heeft verklaard met dat van ‘master’.

Dit wordt door verwerende partij niet betwist.

De Spaanse Staat is geen partij bij de voormelde Benelux-beschikking, zodat verzoekster zich niet rechtstreeks op die Spaanse regelgeving kan beroepen om de automatische niveaugelijkwaardigheid van haar Spaans studiebewijs in Vlaanderen te bekomen. De Spaanse wetgever kan immers enkel de interne Spaanse rechtsorde verbinden.

Wel moet deze Spaanse gelijkwaardigheidsbeslissing, gelet op wat artikel 9, §4, *in fine* van het voormelde besluit is bepaald, door verwerende partij *in concreto* bij haar onderzoek worden betrokken. Bij gebreke daaraan schendt verwerende partij zowel de zorgvuldigheidsplicht als het gelijkheidsbeginsel zoals verankerd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en in artikel III.1, 2° van het Verdrag van Lissabon van 11 april 1997 inzake de erkenning van diploma's betreffende het hoger onderwijs in de Europese Regio.

In het licht van wat hierboven is overwogen inzake de niveaugelijkwaardigheid binnen de Benelux, kan verwerende partij het enkele gemis aan een masterproef niet aanvoeren om de niveaugelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘master’ te weigeren. De loutere overweging dat het niveaurescriptorelement vaardigheden voor de kwalificatie master (VKS7) uit artikel 6 van het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009 – meer bepaald vaardigheden in verband met zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek – onvoldoende aanwezig zou zijn in de door verzoekster gevolgde buitenlandse opleiding, kan de bestreden beslissing niet verantwoorden.

Het beroep is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 4 februari 2019 in de mate het buitenlands studiebewijs van verzoekster niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘master’.

2. Verwerende partij neemt ten aanzien van verzoekster een nieuwe beslissing en doet zulks uiterlijk op 31 mei 2019.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 april 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 22 maart 2019

Arrest nr. 4.869 van 8 april 2019 in de zaak 2018/261

In zake: Charlotte APRIL ANGALAO
Woonplaats kiezend te 105521 Abu Dhabi (Verenigde Arabische Emiraten)

402 Al Hendawy Medical Center

Tegen: VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 12 augustus 2018, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van Naric-Vlaanderen van 6 augustus 2018 waarbij het Filipijnse studiebewijs ‘Bachelor of Science in nursing’ gelijkwaardig wordt verklaard met het Vlaamse studiebewijs van ‘Diploma van het secundair onderwijs van de opleiding zorgkundige’, maar niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de verpleegkunde’, noch met het niveau van ‘Bachelor’, noch met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5’, noch met het niveau van ‘Gegradueerde (hoger beroepsonderwijs)’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 september 2018.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Bij arrest nr. 4.428 van 1 oktober 2018 heeft de Raad vastgesteld dat verzoekster haar verzoekschrift in het Engels had opgesteld, en geoordeeld dat zulks in strijd is met de taalregeling die op de procedure voor de Raad van toepassing is. Aan verzoekster werd de

mogelijkheid geboden om een Nederlandse vertaling van haar verzoekschrift neer te leggen. Daarna werd achtereenvolgens aan verwerende partij alsook aan verzoekster nog de mogelijkheid geboden om een aanvullende nota in te dienen.

Het dossier werd vervolgens opnieuw opgeroepen voor verdere behandeling, op de terechtzitting die heeft plaatsgevonden op 22 maart 2019.

III. Feiten

Verzoekende partij behaalde in 2010 aan het “F.L. Vargas Callege” in de Filipijnen het diploma ‘Bachelor of Science in nursing’.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van voormeld diploma met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de verpleegkunde’, het niveau van ‘Bachelor’, de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5’ en het niveau van ‘Gegradueerde (hoger beroepsonderwijs)’.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 6 augustus 2018 werd beslist dat het Filipijns diploma niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de verpleegkunde’.

De beslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat in de toepassing van de elementen, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Dat substantiële verschil is als volgt gemotiveerd, met toepassing van de elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het voormelde besluit:

§2. *De leerresultaten:* De Filipijnse opleiding voldoet niet aan Europese regelgeving, waarin wordt gesteld dat de opleiding tot verantwoordelijke algemeen ziekenverpleger ten minste 3 studiejaren of 4600 theoretisch en klinisch onderwijs omvat. Hierbij bedraagt de duur van het theoretisch onderwijs ten minste een derde (1533 uren) en die van het klinisch onderwijs ten minste de helft (2300 uren) van de minimumduur van de opleiding. Het aantal uur klinische opleiding van de opleiding van verzoekster bedroeg 2142 klinische uren, wat een tekort is aan 158 uren klinisch onderwijs. In de Vlaamse opleiding ‘Bachelor in de verpleegkunde’ is niet enkel het toepassen van richtlijnen belangrijk maar ook het kritisch redeneren over de richtlijnen en het ontwikkelen van een eigen visie. Deze verschillen uiteten zich ook in de

formulering van de Vlaamse learning-outcomes waar kritisch redeneren, complexiteit, verantwoordelijkheid en reflectie centraal staan. Volgens de erkenningsinstantie is dit essentieel binnen het Vlaamse niveau 6 (bachelor) en de Vlaamse opleiding Bachelor in de verpleegkunde. Er is dus sprake van substantiële verschillen tussen de learning-outcomes, die zich vertalen in de studieprogramma's. Een aantal jaar relevante beroepservaring in de Filipijnen kan hier geen compensatie zijn voor de vastgestelde essentiële verschillen. De context van stages en beroepsuitoefening is verschillend. Filipijnse deskundigen stelden ook vast dat Filipijnse verpleegkundigen geen beslissingsbevoegdheid hebben, maar enkel een uitvoerende taak op zich nemen. Er ontbreken essentiële vaardigheden met betrekking tot de aspecten verantwoordelijkheid en leiderschap. De managementvaardigheden die aangeleerd worden, zijn erg patiëntgericht en veel minder teamgericht. Er zijn ook essentiële verschillen in de niveaus van verantwoordelijkheden, zeker wat betreft coördinatie. In de beroepsuitoefening in de Filipijnen is een andere hiërarchie binnen de zorgsetting aanwezig dan in de Vlaamse context. De toepassing van de praktijk ligt bij de Filipijnse opleiding op een lager niveau dan bij de Vlaamse opleiding.

Daarnaast werd ook beslist dat het Filipijns diploma niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met het niveau van 'Bachelor'.

Deze negatieve beslissing is gebaseerd op een onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid op basis van de niveaudecriptoren. Volgens de erkenningsinstantie zijn de niveaudecriptorelementen autonomie en verantwoordelijkheid voor de kwalificatie bachelor (VKS6) onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. Daarbij moet meer specifiek worden verwezen naar het volledig autonoom functioneren met een ruime mate van initiatief en het opnemen van medeverantwoordelijkheid voor het bepalen van collectieve resultaten. Zo is de context van stages en beroepsuitoefening van de buitenlandse opleiding verschillend. Filipijnse deskundigen stelden ook vast dat Filipijnse verpleegkundigen geen beslissingsbevoegdheid hebben, maar enkel een uitvoerende taak op zich nemen. Er ontbreken essentiële vaardigheden met betrekking tot de aspecten verantwoordelijkheid en leiderschap. De managementvaardigheden die aangeleerd worden, zijn erg patiëntgericht en veel minder teamgericht. Er zijn ook essentiële verschillen in de niveaus van verantwoordelijkheden, zeker wat betreft coördinatie. In de beroepsuitoefening in de Filipijnen is een andere hiërarchie binnen de zorgsetting aanwezig dan in de Vlaamse context. De toepassing van de praktijk ligt bij de Filipijnse opleiding op een lager niveau dan bij de Vlaamse opleiding.

Verder werd ook beslist dat het Filipijns diploma niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van “Gegradueerde verpleegkunde HBO-5”.

De beslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat in de toepassing van de elementen, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Dat substantiële verschil is als volgt gemotiveerd, met toepassing van de elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het voormelde besluit:

§2. *De leerresultaten:* De Filipijnse opleiding voldoet niet aan Europese regelgeving, waarin wordt gesteld dat de opleiding tot verantwoordelijke algemeen ziekenverpleger ten minste 3 studiejaren of 4600 theoretisch en klinisch onderwijs omvat. Hierbij bedraagt de duur van het theoretisch onderwijs ten minste een derde (1533 uren) en die van het klinisch onderwijs ten minste de helft (2300 uren) van de minimumduur van de opleiding. Het aantal uur klinische opleiding van de opleiding van verzoekster bedroeg 2142 klinische uren, wat een tekort is aan 158 uren klinisch onderwijs.

Ten slotte werd beslist dat het Filipijns diploma niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met het niveau van ‘Gegradueerde (hoger beroepsonderwijs)’.

Deze negatieve beslissing is gebaseerd op een onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid op basis van de niveaudeSCRIPTORen. Volgens de erkenningsinstantie zijn de niveaudeSCRIPTORelementen autonomie en verantwoordelijkheid voor de kwalificatie HBO-5 gegradueerde (VKS5) onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. Daarbij moet meer specifiek worden verwezen naar het autonoom functioneren met initiatief en verantwoordelijkheid opnemen voor het bereiken van persoonlijke resultaten en voor het stimuleren van collectieve resultaten. Zo is de context van stages en beroepsuitoefening van de buitenlandse opleiding verschillend. Filipijnse deskundigen stelden ook vast dat Filipijnse verpleegkundigen geen beslissingsbevoegdheid hebben, maar enkel een uitvoerende taak op zich nemen. Er ontbreken essentiële vaardigheden met betrekking tot de aspecten verantwoordelijkheid en leiderschap. De managementvaardigheden die aangeleerd worden, zijn erg patiëntgericht en veel minder teamgericht. Er zijn ook essentiële verschillen in de niveaus van verantwoordelijkheden, zeker wat betreft coördinatie. In de beroepsuitoefening in de Filipijnen is een andere hiërarchie binnen de zorgsetting aanwezig dan in de Vlaamse context.

De toepassing van de praktijk ligt bij de Filipijnse opleiding op een lager niveau dan bij de Vlaamse opleiding.

Bij aangetekend schrijven van 12 augustus 2018 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar aanvullende nota stelt verwerende partij vast dat de bestreden beslissing de beroepservaring van verzoekster onvermeld laat. Zoals verzoekster terecht aangeeft, kan verwerende partij krachtens artikel 14 van het BVR van 14 juni 2013 bij de beoordeling van de gelijkwaardigheid relevante beroepservaring in rekening brengen. De beroepservaring van verzoekster blijkt evenwel niet beoordeeld te zijn.

Gelet op deze vaststelling zal verwerende partij het dossier dan ook ambtshalve herzien.

Op 15 januari 2019 heeft verwerende partij een nieuwe beslissing genomen, waarbij het Filipijns studiebewijs van verzoekster gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van “Gegradueerde verpleegkunde HBO-5”.

Beoordeling

De Raad heeft kennis genomen van de nieuwe beslissing van 15 januari 2019.

Huidig beroep van verzoekende partij wordt onontvankelijk verklaard bij gebrek aan voorwerp.

Geheel ten overvloede wenst de Raad verzoekster nog te wijzen op de mogelijkheden die worden vermeld in de beslissing van 15 januari 2019 voor het geval zij het niet eens is met deze nieuwe beslissing.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 april 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 10 april 2019

Arrest nr. 4.931 van 3 mei 2019 in de zaak 2019/116

In zake: Sinan AL TIMIMI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Anas Abdul
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Olivetenvest 21
 Bij wie woonplaats wordt gekozen

Tegen: VLAAMSE GEMEENSCHAP
 vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
 met zetel te 1210 Brussel
 Koning Albert II-laan 15
 Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 19 maart 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van Naric-Vlaanderen van 19 februari 2019 waarbij het Iraaks studiebewijs ‘Bachelor degree in dental surgery’ niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’, noch met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 april 2019.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sadaf Khan, die *loco* advocaat Anas Abdul verschijnt voor de verzoekende partij, en de heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij behaalde in 2004 aan de “University of Bagdad” in Irak het diploma ‘Bachelor degree in dental surgery’.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van voormeld diploma met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’, noch met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 19 februari 2019 werd beslist dat het Iraaks diploma niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’.

De beslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat in de toepassing van de elementen, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Dat substantiële verschil is als volgt gemotiveerd, met toepassing van de elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het voormelde besluit:

§2. De leerresultaten: De essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie ontbreken of komen onvoldoende aan bod in de buitenlandse opleiding. Het dossier biedt onvoldoende zicht op de mate waarin de (pre)klinische vaardigheden vergelijkbaar zijn met deze in de Vlaamse bachelor masteropleiding.

Naric-Vlaanderen wil verzoeker dan ook de mogelijkheid geven om aan te tonen dat hij de (pre)klinische vaardigheden voldoende zijn om de gelijkwaardigheid te verlenen met (minstens) het Vlaamse diploma van bachelor in de tandheelkunde. Hij zal binnenkort uitgenodigd worden om deel te nemen aan het examen volledige gelijkwaardigheid, dat zal plaatsvinden op 9 april 2019.

§5. De kwaliteit van de opleiding: Krachtens artikel II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013 wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit het dossier blijkt dat verzoeker geen masterproef geschreven heeft. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier (papers, publicaties, ...) die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 19 februari 2019 werd beslist dat het Iraaks diploma eveneens niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van

‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’. Het substantieel verschil wordt op dezelfde manier gemotiveerd als bij de ‘Master of Science in de tandheelkunde’ wat de leerresultaten betreft.

Bij aangetekend schrijven van 19 maart 2019 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Eerste middel

Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het motiverings- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de leerresultaten in §2 van de artikelen 4 en 5 van het besluit van 04/07/2013. Volgens hem wordt in deze artikelen echter nergens iets vermeld over de leerresultaten. De rechtsgrond is bijgevolg incorrect vermeld. De artikelen 4 en 5 betreffen de algemene gelijkwaardigheid en in artikel 3 wordt het substantieel verschil aangehaald.

Verzoeker merkt vervolgens op dat in de bestreden beslissing telkens naar dezelfde motivering wordt verwezen voor wat betreft het gelijkwaardig stellen van het Iraaks diploma met de Vlaamse graad op bachelor- en masterniveau. Volgens hem is het onmogelijk om dezelfde argumentatie te gebruiken om een buitenlands diploma gelijk te stellen zowel op bachelorniveau als op masterniveau. Verwerende partij is dan ook niet zorgvuldig geweest met het nemen van de bestreden beslissing. Het lijkt erop dat een standaardmotivering is gehanteerd.

Verzoeker stelt vast dat slechts wordt verwezen naar het ontbreken in zijn studieprogramma van twee opleidingsonderdelen. Hij verduidelijkt dat een student voor het opleidingsonderdeel “multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg” in staat moet zijn een geïntegreerde

behandelingsplanning te kunnen opmaken aan de hand van radiografieën, klinische gegevens, studiemodellen, enz. De student moet ook kennis en vaardigheden bezitten uit verschillende expertisedomeinen (multidisciplinaire karakter). Het tweede opleidingsonderdeel dat ontbreekt, “gerodontologie”, is volgens verzoeker een tandheelkundige differentiatie die de verbinding legt met gerontologie (de tak van wetenschap die het “ouder worden” bestudeert, zowel in lichamelijk, maatschappelijk als in geestelijk opzicht). Gerodontologie houdt zich bezig met de specifieke gebitsproblemen van (oudere) patiënten.

Verzoeker merkt op dat verwerende partij zich, om de gelijkwaardigheid van diploma's te beoordelen, baseert op de studieprogramma's die gelden in het land van herkomst van de betrokkene (*in casu*: Irak). Volgens hem blijkt uit dit studieprogramma dat de opleidingsonderdelen “multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg” en “gerodontologie” wel degelijk deel uitmaken van het studieprogramma voor tandheelkunde van de Universiteit van Bagdad waarop verwerende partij zich heeft gebaseerd bij het nemen van de bestreden beslissing. Verzoeker stipt aan dat hij verschillende kennis en vaardigheden heeft opgebouwd met betrekking tot een variatie aan expertisedomeinen. Bovendien heeft hij ook kennis opgedaan wat betreft diagnostiek en (laboratorisch) onderzoek naar klinische gegevens. Hij verwijst hiervoor naar verschillende vakken. Daarnaast stelt verzoeker dat het opleidingsonderdeel “gerodontologie” is opgenomen in het studieprogramma onder ‘Oral medicine in children and geriatric’. Verzoeker wijst erop dat verwerende partij onzorgvuldig is geweest bij het nemen van de bestreden beslissing. De beweerde ontbrekende opleidingsonderdelen waarnaar zij verwijst om een negatieve beslissing te nemen maken immers wel deel uit van het studieprogramma dat verzoeker in zijn land van herkomst heeft gevolgd.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat zij correct verwijst naar het van toepassing zijnde uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Verwerende partij erkent vervolgens dat verzoeker terecht opmerkt dat bij de beoordeling van de bachelorgelijkwaardigheid wordt verwezen naar twee opleidingsonderdelen uit de masteropleiding. Dit berust op een vergissing. Volgens haar doet dit echter geen afbreuk aan de beslissing voor de bachelorgelijkwaardigheid die gemotiveerd werd wegens de onduidelijkheid

over de vergelijkbaarheid van de (kwaliteit van de) (pré)klinische vaardigheden in vergelijking met wat vereist is in de Vlaamse opleiding.

Verwerende partij stelt vast dat verzoeker aanhaalt dat het opleidingsonderdeel “multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg” aan bod komt in het vak “oral medicine”. Verzoeker geeft een correcte beschrijving van het opleidingsonderdeel in de Vlaamse opleiding. Uit het verzoekschrift blijkt echter niet waarom de opsomming van de onderdelen binnen het vak “oral medicine” aan die beschrijving voldoen. Volgens verwerende partij moet “oral medicine” overigens worden vertaald als het vak “stomatologie”.

Waar verzoeker ten slotte stelt dat ook het opleidingsonderdeel gerodontologie is opgenomen in het vak “oral medicine”, stelt verwerende partij vast dat er in dit opleidingsonderdeel een onderwerp “Oral medicine in children and geriatric” aan bod kwam. Aangezien dit onderwerp slechts twee uur werd bestudeerd, is het niet redelijk te stellen dat dit gelijk gesteld kan worden met het opleidingsonderdeel “gerodontologie” in de Vlaamse opleiding.

B. Tweede middel

Verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het gelijkheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker verwijst naar drie ministeriële besluiten waarbij drie afzonderlijke personen de gelijkstelling van hun Iraakse bachelordiploma's voor tandheelkunde hebben bekomen. Het betreft hier telkens personen die ook gestudeerd hebben aan dezelfde universiteit van verzoeker, de Universiteit van Bagdad, en zij hebben dezelfde richting gevolgd, met name (bachelor of master) tandheelkunde. Verzoeker benadrukt dat deze personen, die zich in dezelfde omstandigheden bevinden en dezelfde kwalificaties bezitten als verzoeker, een gunstig gevolg hebben gekregen bij de aanvraag van hun respectievelijke diploma's tandheelkunde van de Universiteit van Bagdad.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat de personen in de drie aangehaalde dossiers zich niet in dezelfde omstandigheden bevinden. Het gaat om diploma's die aan dezelfde instelling werden behaald, maar in andere diplomajaren. Daarnaast werden deze dossiers op een ander moment ingediend dan het dossier van verzoeker. Verwerende partij

erkent dat de beslissingen waarnaar verzoeker verwijst beslissingen zijn waarin de gelijkwaardigheid met de bachelor in de tandheelkunde verleend werd zonder (pré)klinische vaardighedentest. In die dossiers zou op papier aangetoond zijn dat de vaardigheden vergelijkbaar zijn met die aan het einde van de Vlaamse bacheloropleiding. De houders van die gelijkwaardigheid konden zich dan ook zonder verplichte vaardighedentest inschrijven in een masteropleiding tandheelkunde. De praktijk leerde evenwel dat degenen die dit deden vaak niet het vereiste niveau hadden om mee te draaien in de opleiding, omwille van het te lage niveau van hun vaardigheden. Verwerende partij verduidelijkt dat de (pré)klinische vaardighedentest om die reden (terug) een verplicht onderdeel werd van de procedure. Dit geldt voor alle aanvragen die sinds 2018 worden behandeld.

C. Derde middel

Verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de termijn bepaald in artikel 11, §1 van het besluit van 04/07/2013 en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker merkt op dat wordt bepaald dat de erkenningsbeslissing binnen vier maanden na het ontvangen van al de nodige informatie en documenten moet worden genomen. Hij heeft zijn aanvraag ingediend op 22/05/2018 en verwerende partij heeft een beslissing genomen op 19/02/2019, zijnde bijna negen maanden nadat de aanvraag werd ingediend. Volgens hem was er ook geen noodzaak voor een verlenging van de termijn.

In haar *antwoordnota* erkent verwerende partij dat de beslissing in het dossier van verzoeker negen maanden na het indienen van de aanvraag werd genomen. Volgens haar gaat het om een aanzienlijke, maar noodzakelijke termijn. Door het hoge aantal dossiers kan de afhandelingstermijn van de dossiers tandheelkunde de vastgelegde vier maanden overschrijden.

Verwerende partij benadrukt ook dat de voorziene termijn een termijn van orde betreft, waarvan de overschrijding niet tot gevolg heeft dat zij haar beslissingsbevoegdheid verliest. De loutere overschrijding van een termijn van orde volstaat ook niet voor de vernietiging van de bestreden beslissing.

D. Beoordeling van alle middelen samen

De Raad stelt vast dat verwerende partij, wat het niet gelijkwaardig verklaren van het diploma van verzoeker met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’ betreft, verwijst naar de leerresultaten en naar de kwaliteit van de opleiding. Inzake de leerresultaten wordt aangestipt dat de essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie ontbreken of onvoldoende aan bod komen in de buitenlandse opleiding. Het dossier biedt bovendien onvoldoende zicht op de mate waarin de (pre)klinische vaardigheden vergelijkbaar zijn met deze in de Vlaamse bachelor masteropleiding. Bij de kwaliteit van de gevolgde buitenlandse opleiding wijst de erkenningsinstantie op het ontbreken van een masterproef.

In de bestreden beslissing wordt het diploma van verzoeker vervolgens ook niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’. Hiervoor verwijst de erkenningsinstantie naar de leerresultaten. Zij wijst (opnieuw) op het feit dat de essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie ontbreken of onvoldoende aan bod komen in de buitenlandse opleiding. Daarnaast wordt opnieuw gewezen op het feit dat het dossier onvoldoende zicht biedt op de mate waarin de (pre)klinische vaardigheden vergelijkbaar zijn met deze in de Vlaamse bachelor masteropleiding.

De erkenningsinstantie geeft aan verzoeker wel de mogelijkheid aan te tonen dat zijn (pre)klinische vaardigheden voldoende zijn om de gelijkwaardigheid te verlenen met (minstens) het Vlaamse diploma van bachelor in de tandheelkunde. Hij zal worden uitgenodigd om deel te nemen aan een examen, waarna hem – zo hij slaagt – alsnog volledige gelijkwaardigheid kan worden toegekend.

In deze context is het de Raad niet duidelijk in hoeverre de door verwerende partij vermelde substantiële verschillen met betrekking tot multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie dienend zijn voor de beslissing verzoeker geen gelijkwaardigheid toe te kennen met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’. De lezer van de aangevochten beslissing krijgt immers de indruk dat de (pre)klinische vaardigheden, waarop voldoende zicht ontbreekt, zullen bepalen of de erkenning met de Vlaamse graad van Bachelor of Science in de tandheelkunde zal worden verleend.

Nochtans vermeldt de erkenningsinstantie bij de weigeringsbeslissing wat de Bachelor of Science in de tandheelkunde betreft expliciet de essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie. Samengelezen met het eerste luik van de beslissing lijken deze opleidingsonderdelen echter ook voor de erkenning voor de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’ een probleem te vormen.

Deze onduidelijkheid heeft tot gevolg dat verzoeker onvoldoende op de hoogte is van de redenen die de erkenningsinstantie ertoe brachten, en de correctheid ervan, hem de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’ te ontzeggen. Deze onduidelijkheid maakt het voor hem ook heel moeilijk in te schatten welke stappen hij moet zetten om de hinderpalen voor de erkenning weg te nemen.

Aldus moet de Raad vaststellen dat de erkenningsinstantie zijn beslissing foutief of minstens onduidelijk heeft gemotiveerd. Voor de Raad blijft het immers onduidelijk of multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie een beletsel vormen voor de gelijkwaardigverklaring van het Iraaks diploma met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’, zodat een (pre)klinische proef niet volstaat om tot gelijkwaardigverklaring van het Iraaks diploma met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’ te beslissen.

De overige middelen moeten niet verder worden onderzocht, aangezien ze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van 19 februari 2019.

2. Verwerende partij neemt een nieuwe beslissing, rekening houdend met de hierboven vermelde overwegingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 mei 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,

kamervoorzitter

Henri Verhaaren

bestuursrechter – bijzitter

Marleen Verreth

bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 1 juli 2019

Arrest nr. 5.047 van 1 juli 2019 in de zaak 2019/209

In zake: Jura Chihiro NAKAMURA
woonplaats kiezend te 2140 Antwerpen
Reuzenpoort 1A

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 7 juni 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 17 mei 2019 waarbij verzoekers buitenlands studiebewijs niet gelijkwaardig word verklaard met het niveau van ‘master’.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 juli 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

III. Voorwerp van het beroep - afstand

Standpunt van partijen

Met een e-mail van 14 juni 2019 meldt verwerende partij aan verzoeker dat een nieuwe beslissing zal worden genomen waarbij zijn buitenlands studiebewijs gelijkwaardig zal worden verklaard met het Vlaamse niveau van ‘master’.

Diezelfde dag meldt verwerende partij aan de Raad dat de bestreden beslissing werd ingetrokken.

Met een e-mail van 16 juni 2019 laat verzoeker op zijn beurt aan de Raad weten dat hij zijn beroep wil intrekken.

Beoordeling

De bestreden beslissing is ingetrokken.

Het beroep is daardoor zonder voorwerp geworden.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 juli 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntinventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.048 van 1 juli 2019 in de zaak 2019/211

In zake: Nicolas DE MOY DE SONS
 woonplaats kiezend te 1210 Sint-Joost-ten-Node
 Braemstraat 104

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 12 juni 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 17 mei 2019 waarbij verzoekers buitenlands studiebewijs niet gelijkwaardig word verklaard met het niveau van ‘master’.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 juli 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

III. Voorwerp van het beroep - afstand

Standpunt van partijen

Met een e-mail van 14 juni 2019 meldt verwerende partij aan de Raad dat de bestreden beslissing werd ingetrokken en dat ten aanzien van verzoeker een nieuwe beslissing zal worden genomen.

Met een e-mail van 26 juni 2019 laat verzoeker op zijn beurt aan de Raad weten dat in het licht van de door verwerende partij aangekondigde nieuwe beoordeling *“I have agreed to cancel my appeal tot he Raad”*.

De Raad begrijpt dit als een afstand, minstens een akkoord met de intrekking.

Beoordeling

De bestreden beslissing is ingetrokken.

Het beroep is daardoor zonder voorwerp geworden.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 juli 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze

beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 29 juli 2019

Arrest nr. 5.084 van 29 juli 2019 in de zaak 2019/249

In zake: Lalaine CRUZ
 woonplaats kiezend te 3941 Eksel
 Overpeltbaan 110

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 juli 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 21 juni 2019 waarbij verzoeksters buitenlands studiebewijs niet gelijkwaardig wordt verklaard met het Vlaams diploma van HBO-5 verpleegkundige.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 juli 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij, Toon Van Hoof en Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houdster van een buitenlands studiebewijs, met name een ‘Bachelor of Science in Nursing’, uitgereikt door het Southeast Asian College te Quezon City (Filipijnen) op 6 april 2006.

In 2014 richt verzoekster zich een eerste maal tot NARIC-Vlaanderen met het oog op de erkenning van dat buitenlands studiebewijs.

Bij beslissing van 19 augustus 2014 wordt verzoeksters studiebewijs gelijkwaardig verklaard met het Vlaamse studiebewijs ‘Diploma thuis- en bejaardenzorg/zorgkundige BSO’. Deze beslissing motiveert tevens waarom geen gelijkwaardigheid wordt toegekend met de Vlaamse graad van ‘bachelor in de verpleegkunde’, noch een generieke niveaugelijkwaardigheid van bachelor.

Nadat verzoekster bijkomende stukken indient met het oog op een heroverweging van het dossier, beslist verwerende partij op 19 december 2014 om het buitenlands studiebewijs niet gelijkwaardig te verklaren met een Vlaamse graad ‘bachelor in de verpleegkunde’ en evenmin met de Vlaamse graad ‘HBO-5- verpleegkundige’ of met het niveau van HBO-5.

Tegen die beslissing dient verzoekster geen beroep in bij de Raad. Wel richt zij in mei 2018 opnieuw een vraag tot herziening aan verwerende partij, met name wat de weigering van de gelijkwaardigheid met het diploma ‘HBO-5 verpleegkundige’ betreft.

Op 21 juni 2019 neemt verwerende partij ter zake de volgende beslissing:

“Op 15 mei 2018 diende je een herzieningsaanvraag in tegen de beslissing van 19 december 2014. Jouw verzoek werd aanvaard en NARIC-Vlaanderen onderzocht jouw dossier opnieuw.

Je studiebewijs uit Filipijnen ‘Bachelor of Science in nursing’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5’. Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§3. *Het niveau van buitenlands studiebewijs*: De niveaudeSCRIPTOR-elementen autonomie en verantwoordelijkheid voor de kwalificatie HBO-5 gegradueerde (VKS5) uit art.6 van

het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009 zijn onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. Daarbij moet meer specifiek worden verwezen naar het autonoom functioneren met initiatief en verantwoordelijkheid opnemen voor het bereiken van persoonlijke resultaten en voor het stimuleren van collectieve resultaten. Zo is de context van stages en beroepsuitoefening van de buitenlandse opleiding verschillend. Filipijnse deskundigen stelden ook vast dat Filipijnse verpleegkundigen geen beslissingsbevoegdheid hebben maar enkel een uitvoerende taak op zich nemen. Er ontbreken essentiële vaardigheden met betrekking tot de aspecten verantwoordelijkheid en leiderschap. De managementvaardigheden die aangeleerd worden zijn erg patiëntgericht en veel minder teamgericht. Er zijn ook essentiële verschillen in de niveaus van verantwoordelijkheden, zeker wat betreft coördinatie. In de beroepsuitoefening in de Filipijnen is een andere hiërarchie binnen de zorgsetting aanwezig dan in de Vlaamse context. De toepassing van de praktijk ligt bij de Filipijnse opleiding op een lager niveau dan bij de Vlaamse opleiding.

§4. *De studieomvang*: Uit jouw dossier blijkt dat jouw opleiding niet voldoet aan richtlijn 2013/55/EU van het Europees parlement en de raad van 20 november 2013 tot wijziging van RL 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en Verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het Informatiesysteem interne markt ('de IMI-verordening'). Deze stelt dat de opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger ten minste drie studie jaren of 4600 uur theoretisch en klinisch onderwijs omvat.

Hierbij bedraagt de duur van het theoretisch onderwijs ten minste een derde (1533 uren) en die van het klinisch onderwijs ten minste de helft (2300 uren) van de minimumduur van de opleiding. Het aantal uren klinisch onderwijs is niet conform de Europese richtlijn. De 136 uren 'skills lab' kunnen niet worden meegerekend omdat dit geen klinisch onderwijs is zoals bedoeld is in de Europese regelgeving. In totaal werd er 2006 uren klinische training gevolgd. Hiervan is er dus een tekort van ten minste 294 uren klinische training. Je hebt dus geen 156 maar 294 uren tekort. De werkervaringen die je hebt opgedaan in het Hof Terschelden is op het niveau van een zorgkundige en niet op niveau verpleegkunde. Deze werkervaring kan dus de tekorten voor een gelijkwaardigheid met de Vlaamse opleiding verpleegkunde niet compenseren."

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij heeft geen opmerkingen inzake de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad heeft er evenmin.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoekster steunt een enig middel op het gelijkheidsbeginsel, de formelemotiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet uiteen dat zij er bij een vorige aanvraag op heeft gewezen dat een andere dame met hetzelfde diploma en na het doorlopen van eenzelfde curriculum in 2017 wel een gelijkwaardigverklaring met HBO-5 heeft verkregen, en dat verwerende partij destijds heeft erkend dat die beslissing ten onrechte was genomen.

Thans heeft verzoekster zich beroepen op nog een ander, gelijkaardig geval uit 2013, en zij vraagt zich af of verwerende partij ook in dat dossier dan een onjuiste beslissing heeft genomen. Verzoekster is van oordeel dat verwerende partij arbitrair tewerk gaat bij de beslissingen inzake erkenning van gelijkwaardigheid.

Daarnaast is het voor verzoekster moeilijk om te geloven dat haar studiebewijs na vier jaar hogere studies en negen jaar onafgebroken voltijdse praktijkervaring als verpleegkundige op een spoeddienst en een afdeling gastro-endoscopie in Macau, enkel met de graad van zorgkundige kan worden gelijkgesteld.

Zij stelt verder:

“In mijn eerste antwoord dat ik van jullie mocht ontvangen, werd gesteld dat mijn jarenlange werkervaring als verpleegkundige niet opwoog tegen de ‘ontbrekende’ lesuren tijdens mijn opleiding.

Eén van de redenen die NARIC hiervoor gaf, was het feit dat ik niet het exacte aantal werkuren had vermeld in mijn motivatie. Dit is echter ook incorrect.

Reeds vorig jaar heb ik alle relevante werkervaring schriftelijk aan NARIC overgemaakt om dit te bewijzen (48 uren per week).”

Verwerende partij zet in haar antwoordnota uiteen dat de bestreden beslissing uitvoerig werd gemotiveerd en dat verzoekster in haar verzoekschrift geen argumenten aanvoert die deze motieven weerleggen.

Wat de verwijzing door verzoekster naar twee gelijkaardige dossiers betreft, geeft verwerende partij de volgende verduidelijking.

In het eerst vermelde dossier werd geen gelijkwaardigheid met een specifiek diploma verleend, maar een niveaugelijkwaardigheid HBO-5. Zo verzoekster dit wenst, kan zij – zo stelt verwerende partij – eveneens een dergelijke niveaugelijkwaardigheid bekomen, zij het dat verwerende partij benadrukt dat met een dergelijke niveaugelijkwaardigheid tewerkstelling in de zorgsector of toegang tot een hogeronderwijsinstelling met het oog op verdere studies uitgesloten zijn.

In het tweede dossier (uit 2013) ging het om een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘bachelor in de verpleegkunde’, met dien verstande dat die beslissing toen was gebaseerd op de destijds geldende afspraken met betrekking tot de beoordeling van Filipijnse diploma’s en de vergelijking met het toenmalige curriculum. In 2014, stipt verwerende partij aan, werd echter vastgesteld dat er weldegelijk substantiële verschillen zijn tussen de Filipijnse opleiding verpleegkunde en de Vlaamse opleiding Bachelor/HBO-5 verpleegkunde. Deze verschillen zijn ook opgenomen in de beslissing van verzoekster en worden ook niet weerlegd, en aangezien dit dossier werd ingediend voor dat van verzoekster en de betrokken aanvrager zijn diploma vijf jaar later en aan een andere onderwijsinstelling behaalde, is er voor verwerende partij geen sprake van vergelijkbare dossiers.

Alle dossiers die ingediend werden nadat verzoekster haar dossier indiende, werden volgens verwerende partij gelijk behandeld.

Ondergeschikt geeft verwerende partij mee dat indien verzoekster de niveaugelijkwaardigheid met het Vlaamse niveau van HBO-5 gegradueerde wenst te verkrijgen zij hiervoor contact kan opnemen met NARIC-Vlaanderen. Indien zij wenst verder te studeren in de Vlaamse opleiding HBO5-verpleegkundige kan zij hiervoor contact opnemen met een onderwijsinstelling naar haar keuze.

Verzoekster geeft in haar wederantwoord eerst een chronologisch overzicht sinds augustus 2014.

Daarnaast doet zij nog het volgende gelden:

“Zoals u kan merken, heb ik constant mijn dossier inzake herevaluatie trachten op te volgen, dit voor bijna 2 jaar lang, maar Naric heeft het proces ontzettend vermoeilijkt, en [] mijn[s] inziens hebben zij mijn verzoek laten hangen of zelfs simpelweg genegeerd. Dit blijkt toch zo uit de lange verlooptijd van het dossier, de geringe en slechte communicatie, en de zeer povere opvolging ervan.

Naric vermeldde op welke basis mijn Filipijnse BSN niet als volledig volwaardig wordt beschouwd in vergelijking met de Vlaamse graad van Gegradueerde verpleegkundige HBO5; *het ging over een ontbrekend aantal lesuren/praktijkuren.*

Maar meneer [T.] zei me toen dat ze bij de 3de herevaluatie rekening zouden houden met mijn professionele achtergrond en zich zouden baseren op *relevante praktijk/ervaring.*

In hun recente antwoord refereert Naric naar mijn werkervaring als *zor[g]kundige in Antwerpen*, wat uiteraard niet moet worden in acht genomen, dit leek me nogal duidelijk. Waarmee men rekening diende te houden en waarop men zich diende te baseren was op de *48 uren per week (continu)* dat ik heb gewerkt als voltijds *verpleegkundige in Macau*, dit *gedurende 8 jaar lang*; dit op zowel de spoedafdeling, alsook op het departement [gastro-intestinaal] – endoscopie.

Naric vermeldde daarnaast ook dat mijn 136 uren ‘skills lab’ uren niet kunnen worden meegerekend omdat deze niet als klinisch onderwijs worden beschouwd, zoals vermeld in de Europese regelgeving.

En toch werd bij Mevr. [P.] hierover geen probleem gemaakt. Volgens Naric omdat haar curriculum verschilt van het mijne, maar dit is zeker niet het geval, ze zijn zelfs identiek, zij het *onder een andere benoeming*. Ook dit heb ik verduidelijkt in een tabel (zie bijlage).

In het geval/dossier van Mevr. [P.] werd geopperd dat zij blijkbaar had gevraagd voor de niveau-erkenning en niet de specifieke erkenning zoals in mijn geval.

Er werd vermeld dat met de niveau-erkenning, deze niet kan worden aangewend om te werken in de zorgsector of toegang kan bieden tot een Vlaamse hogere onderwijsinstelling met het oog op verdere studies.

Ik weet echter met zekerheid dat Mevr. [P.] momenteel een brugopleiding of A1 Bachelor aan het volgen is, en dit voor slechts een periode van 2,5 jaar.

Dus ook dit vind ik ontzettend verwarrend.

Wat is het nut van die niveau-erkenning, als *deze geen effect heeft of gebruikt kan worden voor werk of aanvang van verdere studies?*

Ook meldde Naric aanvankelijk dat het hogere equivalent toegekend aan Mevr. [P.] een fout was langs hun kant, en nu ineens lijkt deze *beslissing weer correct???*

Nu wordt gezegd dat ook ik dit equivalent kan bekomen, als ik dit maar aanvraag d.m.v. de niveau-erkenningsprocedure.

In het dossier van Mr. [A], die het equivalent van Bachelor kreeg toegekend, werd vermeld dat de Vlaamse dienst Onderwijs wijzigingen had doorgevoerd in 2014, en dat het Vlaamse en het Filipijnse BSN niet langer als gelijkwaardig worden beschouwd.

Er werd tevens vermeld dat de heer [A.] zijn diploma 5 jaren later heeft behaald dan mezelf, en tevens ook binnen een andere onderwijsinstelling. Om die reden zou het niet gaan over identieke dossiers.

Er werd echter geen melding gemaakt van het feit dat ondanks het verschil van 5 jaren in afstuderen, we beiden *hetzelfde curriculum volgden onder CHED*, zij het met zeer minieme verschillen. Ik heb een vergelijkende tabel opgesteld van onze drie [curricula] ter referentie.

Zo tracht ik ook duidelijk te maken dat individuele personen met een Filipijnse BSN één gezamenlijk, en hetzelfde curriculum onder CHED volgen, en alleen *verschillen op basis van hun latere werkervaring*.

Tijdens zijn verzoek had de heer [A.] *hooguit 2 jaar werkervaring*, in tegenstelling tot 8 jaar relevante werkervaring bij mij.

Ik wil alsnog verder gaan met mijn verzoek, aangezien ik heb gesproken met andere personen met een Filipijnse BSN, die aanvragen hebben ingediend voor een equivalent. Zij kregen de kans om *vooraleerst een examen af te leggen* of zij werden *persoonlijk uitgenodigd voor een interview bij Naric*, alvorens zij een resultaat ontvingen.

Zij hebben ten minste nog een kans gekregen om hun kennis te bewijzen; *een kans die ik zelfs nooit heb gekregen*.

Naric beweert dat zij bij elk dossier dezelfde, uniforme procedures te volgen inzake verzoeken, maar de realiteit wijst toch anders uit, aangezien er gebruikt wordt gemaakt van uiteenlopende evaluaties-methoden om een equivalent diploma te bekomen.

Ik neem het behandelen van mijn dossier uiterst persoonlijk, en dit heeft zonder twijfel een zeer zware impact op mijn leven.

Wanneer Naric vanaf het eerste moment duidelijk had gemaakt dat ik moest verzoeken voor een niveau-erkenning om een graduaat HBO te behalen in oktober 2017, had ik dat zeker gedaan, wat me tevens zou toelaten om *verder te gaan met mijn studies*.

In plaats daarvan is mijn dossier *herhaaldelijk on hold gezet*, en was het voor mij onmogelijk om mezelf in te schrijven in een school, aangezien ik vooraleerst duidelijk moet kunnen maken dat ik over een graduaat HBO beschik, net zoals mevr. [P.] dit heeft kunnen doen.

Ter conclusie:

Ik heb via deze weg willen verduidelijken dat mijn dossier niet met de nodige aandacht en zorg werd behandeld.

Het feit dat enerzijds mijn jarenlange ervaring als verpleegkundige (spoed en endoscopie) in Macau nauwelijks in acht zijn genomen, alsook het feit dat andere personen, met gelijkaardige, quasi identieke [curricula], en zelfs met minder werkervaring dan mezelf wel betere kansen krijgen toebedeeld.

Om die reden ervaar ik persoonlijk dat er op zeer arbitraire wijze zaken worden toegekend en geweigerd.

Ik ben me er echter van bewust dat gezien mijn afkomst een volledig equivalent in Vlaanderen waarschijnlijk onmogelijk zal zijn, maar een “HBO5 verpleegkundige” equivalent lijkt me zonder twijfel een minimumvereiste.

Op deze manier zou ik mits enige bijscholing mijn beroep waarin ik jaren voltijds actief was weer kunnen uitoefenen.”

Beoordeling

Wat verzoekster verwijt aan de beslissingen van verwerende partij van 19 augustus 2014 en 19 december 2014 kan thans niet meer op ontvankelijke wijze in het geding worden gebracht, aangezien de beroepstermijn met betrekking tot die beslissingen lang verstreken is.

Verder wijst de Raad erop dat verzoekster zich niet in een concurrentiële positie bevindt tegenover de andere personen ten aanzien van wie verwerende partij – naar verzoekster beweert: in gelijkaardige omstandigheden – een andere, mogelijk meer gunstige beslissing heeft genomen. Dit betekent dat verzoekster zich niet met goed gevolg op het gelijkheidsbeginsel kan beroepen om de onwettigheid van de hier bestreden beslissing aan te tonen.

Bovendien en ten overvloede, is de Raad van oordeel dat verwerende partij in haar antwoordnota overtuigend de concrete omstandigheden omtrent die beslissingen heeft geduid, en dat uit die toelichting blijkt dat de gegevens van die dossiers onvoldoende vergelijkbaar zijn met verzoeksters situatie opdat überhaupt van een schending van het gelijkheidsbeginsel sprake zou kunnen zijn.

Wat de beslissing ten aanzien van verzoekster zelf betreft, blijkt uit de bestreden beslissing waarom de door verzoekster gevolgde opleiding inhoudelijk in onvoldoende mate beantwoordt aan wat binnen de Vlaamse Gemeenschap geldt als competenties binnen een HBO-5 opleiding:

“Zo is de context van stages en beroepsuitoefening van de buitenlandse opleiding verschillend. Filipijnse deskundigen stelden ook vast dat Filipijnse verpleegkundigen geen beslissingsbevoegdheid hebben maar enkel een uitvoerende taak op zich nemen. Er ontbreken essentiële vaardigheden met betrekking tot de aspecten verantwoordelijkheid en leiderschap. Demanagementvaardigheden die aangeleerd worden zijn erg patiëntgericht en veel minder teamgericht. Er zijn ook essentiële verschillen in de niveaus van verantwoordelijkheden, zeker wat betreft coördinatie. In de beroepsuitoefening in de Filipijnen is een andere hiërarchie binnen de zorgsetting aanwezig dan in de Vlaamse context. De toepassing van de praktijk ligt bij de Filipijnse opleiding op een lager niveau dan bij de Vlaamse opleiding.”

Verzoekster uit op die nochtans pertinente en dragende motieven in haar verzoekschrift geen enkele kritiek.

Daarnaast wordt gemotiveerd waarom ook de studieomvang van de door verzoekster gevolgde opleiding niet voldoet.

Die motieven samengenomen, is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing afdoende is gemotiveerd en niet onzorgvuldig tot stand is gekomen. Verzoekster overtuigt er niet van dat haar werkervaring, die in de bestreden beslissing niet alleen kwantitatief maar ook kwalitatief is beoordeeld, de vastgestelde tekortkomingen in de gevolgde opleiding kunnen compenseren.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 juli 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Freya Gheysen	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze

beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 14 augustus 2019

Arrest nr. 5.130 van 14 augustus 2019 in de zaak 2019/269

In zake: Juliet SERNA NAVAS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Koenraad Maenhout
 kantoor houdend te 2600 Antwerpen-Berchem
 Filip Williotstraat 30 bus 0102

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 15 juli 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 14 juni 2019 waarbij verzoeksters buitenlands studiebewijs niet gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de mondzorg’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een toelichtende nota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 augustus 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koenraad Maenhout, die verschijnt voor verzoekende partij en Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houdster van een buitenlands studiebewijs, met name een ‘Título de odontólogo’ uitgereikt in december 2008 door de universiteit van San Martín te Bogota (Colombia).

Op 11 december 2018 dient verzoekster een vraag tot erkenning van de gelijkwaardigheid in bij NARIC-Vlaanderen.

Bij beslissing van 14 juni 2019 wordt geoordeeld dat de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Bachelor in de mondzorg’ niet kan worden verleend omwille van een substantieel verschil in de leerresultaten van beide opleidingen.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

Standpunt van partijen

Verwerende partij deelt met een e-mail van 31 juli 2019 mee dat de bestreden beslissing is ingetrokken.

In haar wederantwoordnota geeft verzoekster aan dat zij ten gevolge van de intrekking beslissing niet meer over het rechtens vereiste belang beschikt en dat haar beroep zonder voorwerp is geworden.

Beoordeling

Door de intrekking ervan, is de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer verdwenen.

Terecht merkt verzoekster op dat het beroep daardoor zonder voorwerp is. De Raad kan die analyse enkel bijvallen.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 augustus 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.128 van 14 augustus 2019 in de zaak 2019/285

In zake: Anke COTT
woonplaats kiezend te 1560 Hoeilaart
Waversesteenweg 172

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 19 juli 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 28 juni 2019 waarbij verzoeksters buitenlands studiebewijs niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde Verpleegkunde HBO-5’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 augustus 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houdster van een buitenlands studiebewijs, met name een ‘Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Altenpflege’, uitgereikt op 31 augustus 2017 door de Prüfungskommission van de Freistaat Thüringen (Duitsland).

Verzoekster dient een vraag tot erkenning van de gelijkwaardigheid in bij NARIC-Vlaanderen, en beoogt daarbij de gelijkwaardigheid met het diploma van verpleegkundige.

Op 28 juni 2019 beslist NARIC het volgende:

“Je studiebewijs uit Duitsland ‘Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Altenpflege’ wordt gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van ‘Certificaat zorgkundige’.

Als bijlage vind je het ministerieel besluit dat geldt als officieel document ter bevestiging van jouw gelijkwaardigheid met bovenvermeld studiebewijs. Dit besluit is enkel rechtsgeldig op vertoon van het studiebewijs vermeld in het besluit.

[...]

Je studiebewijs uit Duitsland ‘Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Altenpflege’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Gegradueerde verpleegkunde HBO-5’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. De leerresultaten: Niet alle domeinen werden doorlopen in de theoretische opleiding, de opleiding focust te hard op ouderenzorg en is niet gericht op alle leeftijden.

Niet alle domeinen werden doorlopen in de klinische opleiding, zo ontbreken de essentiële opleidingsonderdelen moeder- en kindzorg en pediatrie.

[...]

Je kan jouw competenties ook laten erkennen via een EVC-procedure (erkenning van verworven competenties). Tijdens een EVC-procedure wordt beoordeeld of je de vooropgestelde competenties beheerst. Meer informatie over die procedure [vind] je op www.evcvlaanderen.be en www.ervaringsbewijs.be. Die websites bieden je praktische informatie over het aanbod en de procedures, en de contactgegevens van de aanbieders.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep.

Zij beroept zich op het voorschrift van artikel 295 (bedoeld wordt: 294) van de Codex Hoger Onderwijs, dat luidt dat de beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.

Verwerende partij NARIC-Vlaanderen wijst erop dat verzoekster, in strijd met dit voorschrift, in haar verzoekschrift niet aanvoert waarom zij het met de bestreden beslissing niet eens is.

Verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend en weerspreekt de exceptie niet.

Beoordeling

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt met betrekking tot de bij de Raad ingestelde beroepen het volgende:

“§2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.”

In haar verzoekschrift stelt verzoekster:

“Ik wil in beroep gaan tegen deze beslissing, omdat mijn passie betrekking heeft op de zorg en het werken met ouderen. Ook kan ik overtuigen van een achtergrond in het omgaan met dementerende.

Ik zou graag actief willen blijven in de ouderzorg, met alle vereiste taken zoals medicijnen, toedienen, wondzorg etc.

Vanwege dit besluit mag ik niet het volledige verantwoordelijkheidsdomein overnemen en word ik alleen maar gelijkgesteld met een helper.

Als gevolg hiervan heb ik geen mogelijkheid tot professionele ontwikkeling binnen de ouderenzorg.

Ik vraag u nogmaals om uw beslissing te herzien. Een volledige erkenning kan worden beperkt tot ouderenzorg.”

Er zij vooreerst opgemerkt dat verzoekster er – ten onrechte – lijkt van uit te gaan dat de procedure voor de Raad leidt tot een nieuwe beoordeling van haar titels en verdiensten en vervolgens tot een nieuwe beslissing omtrent de gelijkwaardigheid van haar buitenlands studiebewijs.

Zulks is niet het geval: overeenkomstig artikel II.292, §1 van de Codex Hoger Onderwijs is de Raad een bestuurlijke annulatierechter, wiens bevoegdheid ertoe beperkt is om een bestreden beslissing al dan niet te vernietigen. De Raad is derhalve niet bevoegd om de beslissing van de verwerende partij te herzien en een eigen oordeel in de plaats te stellen.

Aldus gelezen, is het beroep van verzoekster onontvankelijk.

In de mate dat het verzoekschrift kan worden gelezen en begrepen als een beroep tot nietigverklaring, treft de exceptie van verwerende partij doel.

De decreetgever verwacht van een verzoekende partij geen uiteenzetting van rechtsmiddelen in sacrale bewoordingen, en ook ten aanzien van de ‘feitelijke omschrijving’ van de bezwaren is de Raad coulant.

Het moet evenwel aan de hand van het verzoekschrift wel duidelijk zijn wat de verzoekende partij aan de bestreden beslissing verwijt. De loutere stelling dat men het met de beslissing niet eens is, of een uiteenzetting van de nadelige gevolgen ervan, volstaan daartoe niet.

Aan die voorwaarden voldoet het verzoekschrift *in casu* niet. De Raad kan uit de uiteenzetting van verzoekster niet afleiden of zij de bestreden beslissing in strijd acht met de rechtsnormen waarvan toepassing wordt gemaakt, dan wel met de formelemotiveringsplicht of de beginselen van behoorlijk bestuur.

Het verzoekschrift voldoet niet aan de vereisten van artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs en is derhalve niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 augustus 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.129 van 14 augustus 2019 in de zaak 2019/290

In zake: Vincent Barcenás LEE
woonplaats kiezend te 1040 Etterbeek
Jachtlaan 221

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door NARIC-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 23 juli 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 16 juni 2019 waarbij verzoekers buitenlands studiebewijs niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de Informatica.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 augustus 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een buitenlands studiebewijs, afgeleverd door de University of the Philippines (Filipijnen).

Verzoeker dient een vraag tot erkenning van de gelijkwaardigheid in bij NARIC-Vlaanderen.

Bij beslissing van 26 juni 2019 wordt een gelijkwaardigheid met het niveau van bachelor toegekend, maar geoordeeld dat de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de Informatica’ niet kan worden verleend omwille van een substantieel verschil in de leerresultaten van beide opleidingen.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

Standpunt van partijen

Verwerende partij deelt met een e-mail van 30 juli 2019 mee dat de bestreden beslissing is ingetrokken.

Beoordeling

Door de intrekking ervan, is de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer verdwenen.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 augustus 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 14 oktober 2019

Arrest nr. 5.308 van 14 oktober 2019 in de zaak 2019/373

In zake: Basma Khudhur Ahmed Kamal HASAN
 woonplaats kiezend te 9230 Wetteren
 Noordlaan 41/01

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 3 september 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 5 augustus 2019 waarbij het diploma van verzoekster niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard met het diploma van Master of Science in de Tandheelkunde, en evenmin volledig gelijkwaardig wordt verklaard met het diploma van Bachelor of Science in de Tandheelkunde.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 oktober 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is houder van een Egyptisch studiebewijs ‘Certificate – Bachelor of dental surgery (B.D.S.)’, uitgereikt door de October 6 University te Egypte op 31 juli 2011.

Op 12 juli 2017 dient verzoekster bij NARIC-Vlaanderen een aanvraag in om dit studiebewijs volledig gelijkwaardig te laten verklaren. Bij beslissing van 19 oktober 2018 wordt die gelijkwaardigheid voorlopig geweigerd. De beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Je studiebewijs uit Egypte ‘Certificate - Bachelor of dental surgery (B. D. S.)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. De leerresultaten: Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten. Om die reden werd de inhoud van het opleidingsprogramma en van de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het buitenlands studiebewijs vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma. De volgende voor de Vlaamse opleiding essentiële opleidingsonderdelen komen niet of in onvoldoende mate aan bod in de buitenlandse opleiding: de essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie ontbreken of komen onvoldoende aan bod in de buitenlandse opleiding.

Het dossier biedt onvoldoende zicht op de mate waarin de (pre)klinische vaardigheden vergelijkbaar zijn met deze in de Vlaamse bachelor- (en master)opleiding.

NARIC-Vlaanderen wenst u dan ook de mogelijkheid te geven aan te tonen dat uw (pre)klinische vaardigheden voldoende zijn om de gelijkwaardigheid te verlenen met (minstens) het Vlaamse diploma van bachelor in de tandheelkunde.

Je zal binnenkort uitgenodigd worden om deel te nemen aan het examen volledige gelijkwaardigheid. Je zal van NARIC-Vlaanderen nog een uitnodiging ontvangen met de concrete informatie en data van dit examen. Na deelname aan dit examen kan alsnog besloten worden tot de volledige gelijkwaardigheid. Het volgende examen zal plaatsvinden op 9 april 2019.

§5. De kwaliteit van de opleiding: Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger

onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit uw dossier blijkt dat u geen masterproef geschreven heeft. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier (papers, publicaties, ...) die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.

Je studiebewijs uit Egypte ‘Bachelor of dental surgery (B. D. S.)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. De leerresultaten: Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger. Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten. Om die reden werd de inhoud van het opleidingsprogramma en van de essentiële opleidingsonderdelen die -leiden tot het buitenlands studiebewijs vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma. De volgende voor de Vlaamse opleiding essentiële opleidingsonderdelen komen niet of in onvoldoende mate aan bod in de buitenlandse opleiding: de essentiële opleidingsonderdelen multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie ontbreken of komen onvoldoende aan bod in de buitenlandse opleiding.

Het dossier biedt onvoldoende zicht op de mate waarin de (pre)klinische vaardigheden vergelijkbaar zijn met deze in de Vlaamse bachelor- (en master)opleiding.

NARIC-Vlaanderen wenst u dan ook de mogelijkheid te geven aan te tonen dat uw (pre)klinische vaardigheden voldoende zijn om de gelijkwaardigheid te verlenen met (minstens) het Vlaamse diploma van bachelor in de tandheelkunde.

Je zal binnenkort uitgenodigd worden om deel te nemen aan het examen volledige gelijkwaardigheid. Je zal van NARIC-Vlaanderen nog een uitnodiging ontvangen met de concrete informatie en data van dit examen. Na deelname aan dit examen kan alsnog besloten worden tot de volledige gelijkwaardigheid. Het volgende examen zal plaatsvinden op 9 april 2019.”

Tegen die beslissing stelt verzoekster op 16 november 2018 een beroep in bij de Raad.

Dat beroep wordt bij arrest nr. 4.781 van 1 maart 2019 verworpen als ongegrond.

Op 9 april 2019 neemt verzoekster deel aan een examen tandheelkunde, door verzoekende partij georganiseerd in samenwerking met de faculteiten Tandheelkunde van twee Vlaamse universiteiten.

Na kennisname van de resultaten voor deze proeven, neemt verwerende partij op 5 augustus 2019 de volgende beslissing:

“Je diende bij NARIC-Vlaanderen een dossier in voor de erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van jouw in het buitenland behaalde studiebewijs met de Vlaamse graad van Master/Bachelor in de Tandheelkunde.

Jouw dossier werd besproken op de commissie volledige gelijkwaardigheid tandheelkunde. Op basis van jouw papieren dossier kon jouw in het buitenland behaalde studiebewijs voorlopig niet volledig gelijkwaardig verklaard worden met de Vlaamse graad van Master in de Tandheelkunde, hetzij de Vlaamse graad van Bachelor in de Tandheelkunde.

Je ontving van NARIC-Vlaanderen al een eerste beslissing in jouw dossier. In die beslissing werd toegelicht waarom NARIC-Vlaanderen besloten heeft je uit te nodigen voor het examen volledige gelijkwaardigheid.

Op 9 april 2019 nam je deel aan het examen tandheelkunde. Het gaat om een examen waarin gepeild werd naar het behalen van de klinische en préklinische vaardigheden die gelden als de leerresultaten (eindcompetenties) van de Vlaamse opleiding Master/Bachelor of Science in de Tandheelkunde. Het examen werd georganiseerd door NARIC-Vlaanderen in samenwerking met de faculteiten tandheelkunde van de KU Leuven en de UGent.

Basisvaardigheden uit de restauratieve en prothetische tandheelkunde, maar ook uit de endodontie en radiologie werden getest. De behaalde resultaten werden geëvalueerd door de KU Leuven en UGent.

Indien je inzage of meer informatie wenst over jouw examenresultaten kan je per mail contact opnemen met de heer [...]

Je studiebewijs uit Egypte ‘Certificate – Bachelor of dental surgery (B.D.S)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de tandheelkunde’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. De leerresultaten. Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten. Om die reden werd de inhoud van het opleidingsprogramma en van de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het buitenlands studiebewijs vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma. De volgende voor de Vlaamse opleiding essentiële opleidingsonderdelen komen niet of in onvoldoende mate aan bod in de buitenlandse opleiding multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie. Uit de door jou afgelegde test blijkt dat de (pré-)klinische vaardigheden zich situeren op het niveau van het 2e studiejaar van de Vlaamse Bacheloropleiding in de tandheelkunde.

§5. De kwaliteit van de opleiding. Krachtens art II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit jouw dossier blijkt dat je geen masterproef geschreven hebt. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier (papers, publicaties, ...) die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.

Je studiebewijs uit Egypte ‘Bachelor of dental surgery (BDS)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de tandheelkunde’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. De leerresultaten. Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger Onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten. Om die reden werd de inhoud van het opleidingsprogramma en van de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het buitenlands studiebewijs vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma. De volgende voor de Vlaamse opleiding essentiële opleidingsonderdelen komen niet of in onvoldoende mate aan bod in de buitenlandse opleiding multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg en gerodontologie. Uit de door jou afgelegde test blijkt dat de (pré-)klinische vaardigheden zich situeren op het niveau van het 2e studiejaar van de Vlaamse Bacheloropleiding in de tandheelkunde.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad stelt vast dat verzoekster vraagt om haar “dossier te heroverwegen, met de mogelijkheid toelating [te geven] om het voorbereidende jaar tandheelkunde te starten”.

Gelet op de decretale bepalingen inzake de bevoegdheid van de Raad, begrijpt de Raad het gevorderde als een beroep tot nietigverklaring.

Of de Raad bevoegd is, komt aan bod bij het onderzoek van het enig middel.

Het beroep is vormelijk ontvankelijk.

V. Ten gronde

Enig middel

In een enig middel beroept verzoekster zich op het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt dat verwerende partij in een brief van 4 maart 2019 naar aanleiding van de uitnodiging voor deelname aan het examen, heeft meegedeeld dat er na het afleggen van dat examen vier mogelijkheden zijn:

1. gelijkwaardigheid master in de tandheelkunde
2. gelijkwaardigheid bachelor in de tandheelkunde
3. geen gelijkwaardigheid maar toelating om het voorbereidend jaar tandheelkunde te starten. Na succesvol afronden van dit voorbereidend jaar kan een aanvrager toegelaten worden tot de masteropleiding (en is hij/zij vrijgesteld van de verplichte deelname aan het toelatingsexamen tandheelkunde)
4. geen gelijkwaardigheid en geen toelating tot het voorbereidend jaar. Dit zal enkel het geval zijn wanneer uit de resultaten blijkt dat het niveau van de (pre) klinische vaardigheden ruimschoots onvoldoende is.

Verzoekster betoogt dat aangezien haar praktische vaardigheden zich volgens verwerende partij situeren op het niveau van het 2de bachelorjaar Tandheelkunde, niet kan worden geoordeeld dat haar resultaten ‘ruimschoots onvoldoende’ zijn om de opleiding te kunnen starten middels een voorbereidend jaar.

Ten slotte stipt verzoekster aan dat de vier mogelijke beslissingen waarvan eerder sprake, in de thans bestreden beslissing van 5 augustus 2019 plots niet meer voorkomen.

In haar antwoordnota doet verwerende partij vooreerst opmerken dat verzoekster de beslissing omtrent de geweigerde gelijkwaardigheid met de master in de Tandheelkunde of de bachelor in de Tandheelkunde niet betwist, en dat het verzoekschrift erop is gericht om toegang te verkrijgen tot het voorbereidingsjaar tot de master in de Tandheelkunde.

Ter zake doet verwerende partij gelden dat verzoekster enkel aanvoert – zonder verdere toelichting – dat een inschaling van haar vaardigheden op het niveau van het 2de jaar bachelor *de facto* zou betekenen dat zij toegang krijgt tot dat voorbereidend jaar.

Verwerende partij zet daarover uiteen dat het voorbereidend jaar wordt ingericht door de Katholieke Universiteit Leuven en de Universiteit Gent met als doel “houders van een buitenlands diploma tandheelkunde die (niet) onvoldoende behaalden op de vaardigheidentest de kans te geven hun tekorten te remediëren”. Het voorbereidend jaar is volgens verwerende partij exclusief gericht op deze personen en kan niet zomaar gelijkgesteld worden met de 3^e bachelor tandheelkunde.

Verwerende partij treedt verzoekster bij waar zij betoogt dat de toelating tot het voorbereidend jaar enkel geweigerd wordt indien de resultaten van de vaardigheidentest ruimschoots onvoldoende zijn. De beslissing om noch de gelijkwaardigheid te verlenen, noch de toelating tot het voorbereidend jaar is dan ook uitzonderlijk.

Uit de resultaten van de vaardigheidentest van verzoekster evenwel, blijkt volgens verwerende partij dat verzoekster op verschillende onderdelen daadwerkelijk ruimschoots onvoldoende behaalde. Verzoekster vroeg de resultaten van deze vaardigheidentest niet op; verwerende partij deelt ze thans mee als volgt:

- Kroonpreparatie 3
- Adhesieve cav kl II 4

- Adheseive cav KI III 0
- Rubberdam 7
- Vulling KI II – MOD 2
- Vulling kl IV – MVP 4
- Spalk 21-23 5
- Tandopstelling 3
- Pedo 0
- Radiologie 8
- Traumatologie 4

Deze cijfers zijn blijkbaar uitgedrukt op een noemer 20. Verwerende partij stelt immers dat verzoekster op geen enkel onderdeel een voldoende (hetzij 10/20) behaalde, en dat op slechts drie van de elf onderdelen een score van 5/20 of meer werd behaald. In die omstandigheden is er volgens verwerende partij duidelijk geen sprake van ‘kleine (remedieerbare) tekorten’ met het oog op instroom in de masteropleiding. De toelating tot het voorbereidend jaar kan bijgevolg ook niet verantwoord worden.

Verzoekster kan volgens verwerende partij wel instromen in het 3^e jaar van de bacheloropleiding. Gelet evenwel op het feit dat zij geen toegang heeft tot de masteropleiding valt verzoekster ook niet onder de in artikel II.187, §11 van de Codex Hoger Onderwijs opgenomen vrijstelling van verplichte deelname aan het toelatingsexamen tandheelkunde. Vooraleer zij in de bacheloropleiding kan starten zal zij aan deze decretaal opgelegde voorwaarde moeten voldoen.

In haar wederantwoordnota licht verzoekster toe dat de slechte resultaten op de vaardighedenproef normaal zijn, nu zij haar studies in 2011 heeft afgerond en zij sinds haar verblijf in België in 2013 niet meer als tandarts heeft gewerkt.

Haar vraag tot toelating tot het voorbereidend jaar bij de masteropleiding Tandheelkunde zet verzoekster nog als volgt kracht bij:

“(…)

- Van de informatie die ik kon krijgen van de website van de universiteiten UGent en KULeuven, lijkt het erop dat tandheelkundestudenten in het 3^e jaar van de

bacheloropleiding aan de praktijk beginnen met preklinische werken. Dus, als ik slaag voor het toelatingsexamen tandheelkunde en begin ik in het 3de jaar van de bacheloropleiding, zou ik exact dezelfde preklinische cursussen volgen als studenten van het voorbereidend jaar. [Ik herhaal] nog een keer, vanuit klinisch oogpunt [is] het enige verschil de verplichte deelname aan het toelatingsexamen tandheelkunde.

- Als ik geen vrijstelling van toelatingsexamen tandheelkunde [krijg], zou ik nooit meer als tandarts kunnen werken. Vanwege meerdere redenen; gezinssituatie, twee kinderen hebben, leeftijd en vooral mijn taalvaardigheden. Ik woon sinds één jaar in Vlaanderen, en dat is heel duidelijk dat ik nooit als een van de eerste 140 studenten in Vlaanderen kan worden gerangschikt in toelatingsexamen tandheelkunde. Dus door mij te vragen dat examen af te leggen, wordt de deur voor mij gesloten om [] opnieuw tandarts te worden.”

Beoordeling

De Raad merkt op dat de brief van 4 maart 2019, waarin de vier mogelijke beslissingen na het afleggen van het examen worden uiteengezet, door geen van de partijen wordt voorgelegd.

Tegelijk evenwel, stelt de Raad vast dat volgens de antwoordnota van verwerende partij deze vier mogelijke beslissingen aan verzoekster zijn meegedeeld samen met de eertijds aangevochten beslissing van 19 oktober 2018. Aangenomen wordt bijgevolg dat de vier mogelijke eindbeslissingen na het afleggen van de proeven, tussen partijen niet ter discussie staan.

Verzoekster betwist niet – alleszins niet in haar verzoekschrift en aangenomen dat zulks al mogelijk zou zijn, ook niet uitdrukkelijk in haar wederantwoordnota – de bestreden beslissing in zoverre zij aan verzoeksters buitenlands studiebewijs de gelijkwaardigheid ontzegt met de Vlaamse graden van bachelor in de Tandheelkunde of master in de Tandheelkunde.

Evenmin betwist verzoekster de resultaten die zij behaalde op de vaardighedenproef.

Het voorwerp van het beroep is er integendeel in gelegen dat verzoekster meent te moeten worden toegelaten tot het voorbereidend jaar in de opleiding tandheelkunde.

In het licht daarvan, onderzoekt de Raad ambtshalve zijn bevoegdheid.

Overeenkomstig artikel I.3, 69° h) van de Codex Hoger Onderwijs is de Raad bevoegd voor een beroep tegen een studievoortgangsbepaling die bestaat uit “een beslissing inzake gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel II.256”.

Artikel II.256 van diezelfde Codex Hoger Onderwijs luidt, voor zover hier relevant, als volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van studiebewijzen die niet in een besluit zoals bedoeld in artikel II.255 zijn opgenomen met de in dit decreet bepaalde graden.

De Vlaamse Regering garandeert bij de uitvoering van de voorgaande bepalingen dat de bepalingen en de principes van het Verdrag van de Raad van Europa en de Unesco betreffende de erkenning van diploma's hoger onderwijs in de Europese Regio, opgemaakt in Lissabon op 11 april 1997, goedgekeurd bij decreet van 15 december 2006 en geratificeerd op 22 juli 2009 worden toegepast voor zover het land van herkomst het verdrag ook heeft geratificeerd.

Elke beslissing tot erkenning van de volledige gelijkwaardigheid genomen krachtens dit artikel hanteert de onderwijskwalificaties beschreven krachtens het decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur dan wel de gevalideerde domeinspecifieke leerresultaten bedoeld in de artikelen 16, 17 en 18 van hetzelfde decreet als referentiekader. Bij ontstentenis van de onderwijskwalificaties worden de opleidingsprofielen bepaald krachtens het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs als referentiekader gebruikt. Bij ontstentenis van de domeinspecifieke leerresultaten worden de referentiekaders van de visitatierapporten als bedoeld in artikel 51 van hetzelfde decreet als referentiekader gebruikt. In het geval van niveaugelijkwaardigheid worden de niveaudecriptoren als beschreven in artikel II.141 als referentiekader gebruikt.

[...]

De Vlaamse regering heeft de haar toegewezen bevoegdheid uitgevoerd middels het besluit van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

In artikel 1, 2° van dit besluit wordt verwerende partij aangeduid als ‘erkenningsautoriteit’. Krachtens de artikelen 3 en volgende van dit besluit heeft verwerende partij als opdracht om een buitenlands studiebewijs als volledig gelijkwaardig met een Vlaams hogeronderwijsdiploma te verklaren, tenzij er een substantieel verschil is, of in voorkomend geval niveaugelijkwaardigheid te verlenen.

Artikel 14 van het besluit verleent verwerende partij als erkenningsautoriteit weliswaar de bevoegdheid om advies te vragen aan experts of de aanvrager aan een bekwaamheidsproef te onderwerpen, doch dit wijzigt niet de finaliteit en de strekking van de beslissingen die verwerende partij kan nemen, zoals hierboven vermeld.

De Codex Hoger Onderwijs en het besluit van 14 juni 2013 verlenen aan verwerende partij niet de bevoegdheid om, wanneer de gevraagde gelijkwaardigheid wordt geweigerd, een bindende beslissing te nemen omtrent het recht op inschrijving van de aanvrager in een voorbereidend jaar van deze of gene opleiding.

De beslissing om een aanvrager die op een vaardigheidsproef in het raam van een gelijkwaardigverklaring ‘nipt’ onvoldoende scoort toe te laten in een voorbereidend jaar binnen de opleiding Tandheelkunde, wordt – zoals in de antwoordnota ook is aangestipt – genomen door de betrokken universiteit(en). Het feit dat verwerende partij dit ongelukkigerwijze meedeelt als één van de vier mogelijke gevolgen bij het herzien van haar beslissing na deelname aan een dergelijke proef, doet daaraan geen afbreuk.

Dit aspect van verzoeksters vordering berust derhalve niet op een beslissing waarvoor verwerende partij bevoegd is, en het is evenmin een studievoortgangsbeslissing in de zin van artikel I.3, 69° van de Codex Hoger Onderwijs.

Ter zitting bevestigt de verwerende partij dat zij niet bevoegd is om uitspraak te doen over het al dan niet toelaten van verzoekster tot een voorbereidingsjaar aan een Vlaamse universiteit, wat volgens verwerende partij ook het enige voorwerp van het huidige beroep is.

De Raad, wiens bevoegdheid op limitatieve wijze door die bepaling is omschreven, is derhalve niet bevoegd om over verzoeksters toelating tot een voorbereidend jaar uitspraak te doen.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 oktober 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.